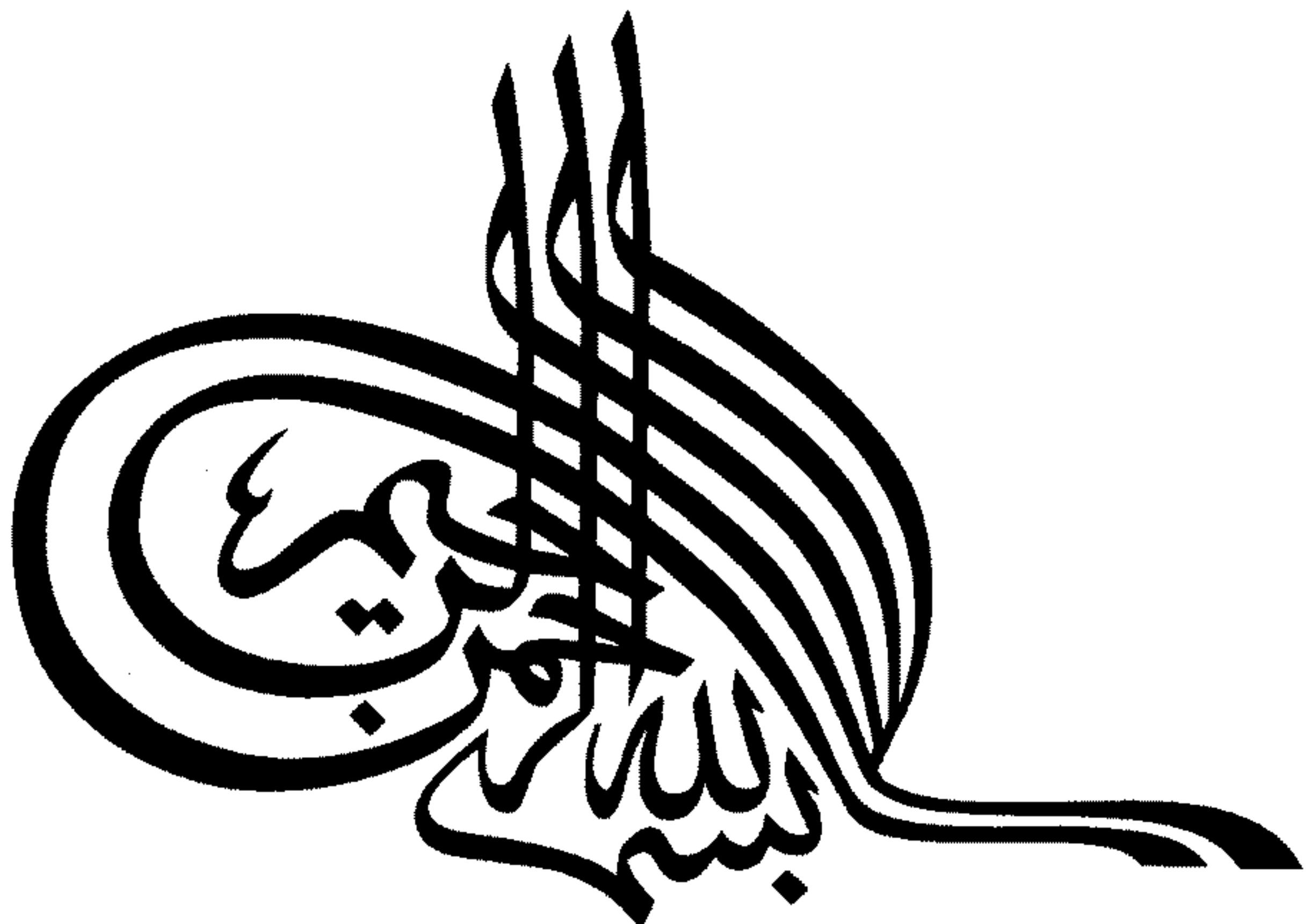

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فِي حُجَّةِ اللّٰهِ حَاجِ مُحَمَّدِي

موسسه اسناد اقتصادی فروع نور

بر ساحل انتظار / نویسنده: ذبیح ا... حاج محمدی. -
انتشارات فروغ نور: ۱۳۸۰، ۱۲۸، ۱۲۸ ص.

ISBN: 964-93306-1-5

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيپا.

۱. مهدویت.

۲. مهدویت - - انتظار. الف. عنوان.

كتابخانه ملي ايران محل تکهداري: ۱۴۷۷۴ - ۱۴۸۰ م

رسال اشعار

فیح اللہ حاج محمدی

تهران، پاییز ۱۳۸۰

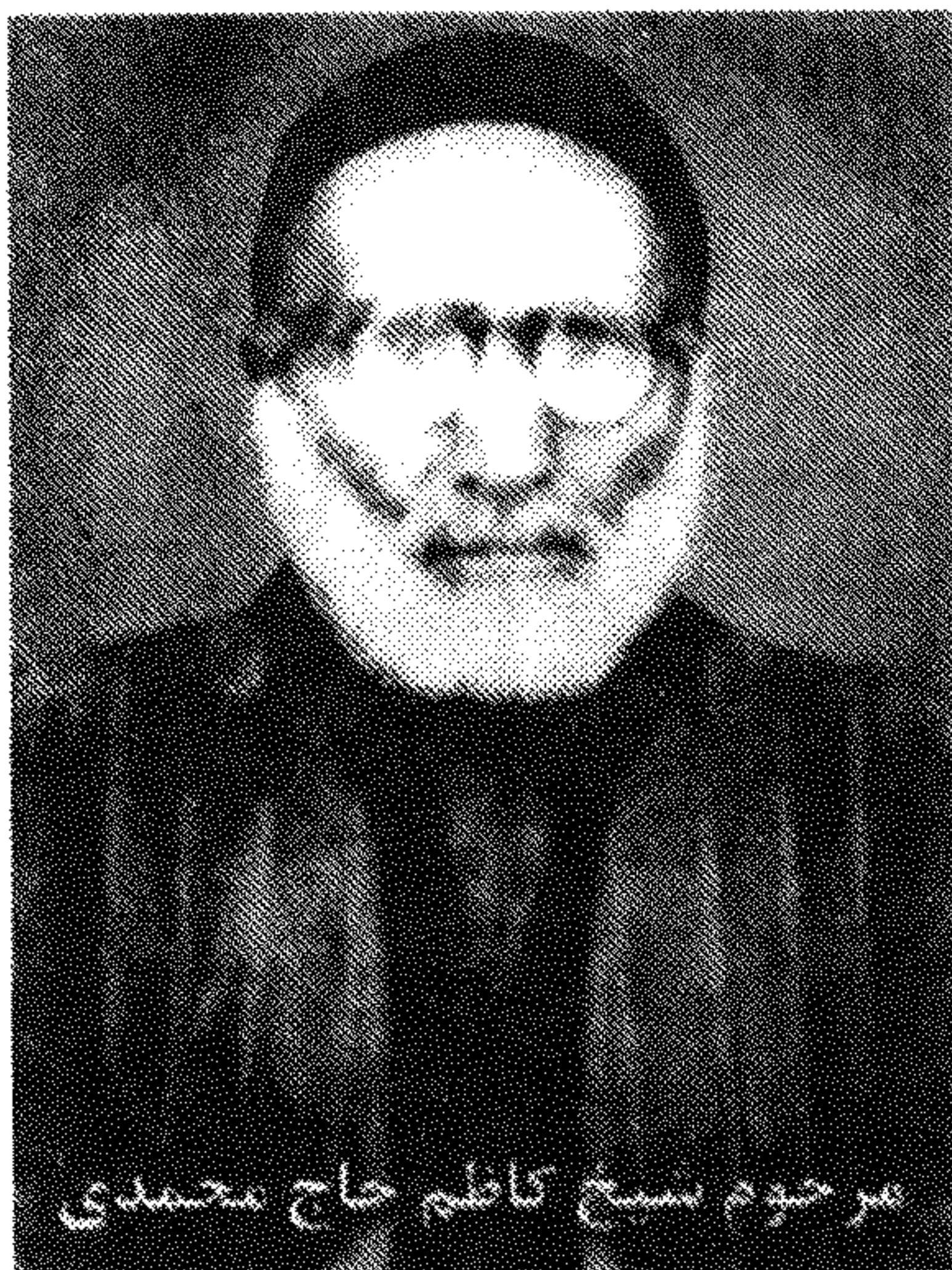

بر ساحل انتظار
ذیع الله حاج محمدی
چاپ اول: پاییز ۱۳۸۰
تاپ و صفحه آرایی: فدک رایانه افسریه
طرح روی جلد: محمد حاج محمدی
ویراستار: علی حاج محمدی
لیتوگرافی: آفین پیام
چاپ: هدیه
صحافی: دلشاد
تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۶۴-۹۳۰۶-۱-۵

«حقوق چاپ و نشر محفوظ است»

افسریه، ۱۵ امتی اول، بین خ ۲۴ و ۳۴، جنب مسجد فاطمیه(س)، فدک رایانه
تلفن: ۳۸۰۷۲۲۲
۲۰۰ دیال

اهدای این کتاب به پیشگاه امام
زمان (عج) و روح پر فتوح امام
امت(ره) و نایب بر حقش آیت الله
العظمی خامنه‌ای و به روح پدر
بزرگوارم مشهدی کاظم ومادر
بردبارم نرجس خاتون که مرا عاشق
اهل بیت نمودند و به همسرم که در
فراز و نشیب زندگی همراه من بوده
است.

سید حسین سعید کاظمی حاج محدثی

عکس پدر مؤلف، هم او که ۸۴ سال عمر پر بود خود را در راه عبادت و تلاش و شناخت خداوند تعالیٰ صرف نمود و هر شب به انتظار ظهور امام زمان(عج) سر به بالین می گذاشت و می فرمود:

«منتظرم صبح که از خواب بیدار شدم
ندای آسمانی از جرم آفتاب به گوشم برسد.»

«پیشگفتار»

عصر «غیبت»، در اصل، دوران «عدم قابلیت» است برای درک «حضورِ امام (عج)» و «ظهور» نشانه بروز شایستگی و اهلیت به حساب می‌آید و فاصله بین این دو نقطه «انتظار» است که تمامی مومنین حاضر، در این فاصله، در نیمه راه انتظار قرار دارند.

منتظر، نیمی از راه را آمده و در تکاپوی پیمودن نیم دیگر راه، در التهاب «حضور» بی تاب است. متنظر دل را خانه محبت آن حضرت می‌کند؛ و زندگی خود را با انتظار ظهر ظهر گره می‌زند. متنظر در تمام عمر سعی می‌کند، «مهدی شناس»، «مهدی دوست» و «مهدی طلب» باشد. آمادگی و مهیا شدن برای درک مقام و عمل آن حضرت، جز با تلاش در جهتو تحقق بخشدیدن به آمال و آرزوهای ایشان، میسر نمی‌شود.

امام متنظر ما مخاطبی به وسعت تمام بشریت دارد، بشرِ خسته ظلم و جور مخاطب آن حضرت است و ما در یک گوشه‌ی کوچک از جهان بزرگ مسئولیم، مسئولیم تا شخصیت، مرام، شکوه، عظمت و معصومیت آن امام میین را درک کنیم، بشناسیم و « بشناسانیم» تا «عدل» را تا آنجا که می‌توانیم و در هر زمینه‌ای که قدرت داریم اجرا کنیم. امام زمان (عج) کل قرآن، گل رعنای نرگس، و سی جزء همه گل‌های عرش.

قلبش عرش اعلای خدا و چشمان نجیش تفسیر عصمت و مناجات محض ابدیت است.

آئینه اهل بیت، معشوق شهیدان و تمام آیات است و «حکومت جهانی اش» حکومت «مستضعفین»، «وارثین» و «ائمه» است.

در این زمان که دهکده‌ی جهانی جولانگاه قبایل وحشی زمانه است و نغمه‌های مرغانِ رهایی غریب مانده‌اند و آهوانِ معصوم آزادی را در کمین گاه‌های هراس به کمند کشیده‌اند و کبوتران صلح در آسمان سیاه ستم به چشم نمی‌خورند و اگر صدایی هست صدای شکسته شدن استخوانهای هایلیان است، باید به امید ظهور آن حضرت پنجره چشمانمان را بگشاییم و آئینه اشکها یمان را آشوبِ تمنای «آمین» حضرتش کنیم و پرندگان خیالمان را برای آمدنش برسکنگره‌ی آسمان دخیل بندیم، تا در صبحی زیبا نسیمه‌ای فاصلد خبر آمدنش را به مژدگان آورند و ان شاء الله در کعبه‌ی آمال همه مسلمین عالم به نماز ایستاد و مؤمنین، سفره دلهای ناگفته‌ی فراق را در حضورش بگشایند و خطاب به حضرتش عرضه دارند:

مولانا! ذره ذره ارض و سماء چشم به ظهورت گشوده و انتظار آمدنت را کشیده. جان و روح ما تویی. جان مولا علی (علیه السلام) کاری کن و ما را از حبی غیر حب حق نجات ده، و از هر ذاتی غیر ذات حق منفک ساز و از هر وجودی غیر وجود خدا خلع نما و در عین علق مجردمان ساز.

امید آنکه در فصل غربت انتظار همگان با پشتیبانی از «ولایت فقیه» زمینه ساز ظهور حضرتش باشیم.

علی حاجی محمدی

«مقدمه»

رسول اکرم (ص) به حدیث متواتر فرمودند: «أَنِّي تَارِكٌ فِيْكُمْ
الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعِترَتِيْ مَا أَنْ تَمَسَّكُتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوْا أَبَدًا» (کتاب
الغدیر) من در میان شما دو سرمایه نفیس و گرانبها بر جای می گذارم:
قرآن و عترت؛ تا هنگامی که به آندو چنگ بزنید هر گز گمراه نخواهد
شد.

تعدادی از آیات قرآن مجید (که تاویل آنها را آئمه اطهار فرموده اند)
راجع به آخر الزمان و قیام حضرت و رجعت و چند روایت در شان امام
زمان و مقدمه بودن انقلاب اسلامی برای آن ذی المقدمة بزرگ در این
کتاب جمع شده است. امید است که در فصل غربت انتظار، همگان با
پشتیبانی از ولایت فقیه، زمینه ساز انتظار واقعی جهت ظهور
حضرتش باشیم.

انشاء الله

«فهرست»

۱۳۱	اصالت مهدویت
۱۴۹	امکان عمر طولانی
۱۵۷	مقولة دعا در عرصه ظهور (انتظار)
۱۶۹	علامات ظهور در قرآن و حدیث
۱۷۹	(جعث در قرآن و حدیث
۱۹۱	انقلاب اسلامی در قرآن و حدیث
۲۰۹	مثنوی خوشید امامت از مؤلف
۲۱۷	نمایه
۲۲۱	منابع

اصلت مهدویت

در زبور

در تورات

در انجیل

در کتب هندی

در منابع زرتشت

در نزد ملتها

در اندیشه و سیعتر

اصالت مهدویت از مسائل مطرح در بین المذاهب است و تمام مذاهب از ظهور مصلحی در آخر زمان خبر داده اند. اگر چه کتب آسمانی، بجز قرآن، دستخوش تحریف شده است، باز جملاتی مصون از دستبرد در تمام کتب آسمانی بر جا مانده است؛ از آنجمله از آمدن مهدی (عج) موعد، بنیان گذار حکومت واحد جهانی گفتگو شده است. این مسائل از مغایبات (پیشگویی مرتبط به آینده) می باشد و مضامین آن در قرآن کریم و اخبار متواتر اسلامی وارد شده است. به همین سبب مسلم است که عبارتها ریشه در وحی دارد. اینکه قسمتی از نویدهای مهدی موعد را از کتب مقدسة یهودیان، مسیحیان، زرتشتیان و سایر کتب نقل می کنیم تا اصالت مهدویت و جهانی بودن اعتقاد به ظهور مهدی موعد(عج) روشن گردد.

مهدی موعود(عج) در زبور داود(ع)

در زبور داود نبی علیه السلام که تحت عنوان هزاره میر در لابلای عهده عتیق آمده است، نویدهایی درباره حضرت مهدی داده شده است. در هر بخشی از زبور اشاره ای به ظهور حضرت و نوید پیروزی صالحان بر مشرکان می بینیم. مطالبی که قرآن پیرامون ظهور مهدی موعود(عج) مطرح نموده است در زبور فعلی نیز عیناً موجود می باشد و از تحریف محسن مانده است. قرآن می فرماید: «وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ مِنْ بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثِهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ» (آل‌بیان ۱۰۵) یعنی "ما بعد از توارات در زبور نوشتیم: بندگان صالح من وارث زمین خواهند شد." طبق روایات متواتر که از طریق شیعه و سنی وارد شده است، این آیه مربوط به ظهور حضرت مهدی (عج) می باشد. قرآن این مطلب را از زبور نقل می کند و عین همین عبارت در زبور موجود است.

در زبور داود نبی علیه السلام آمده است: «شیریان منقطع خواهند شد و اما منتظران خداوند وارث زمین خواهند شد. همان بعد از اندک زمانی شیر نخواهد بود. در مکانش تأمل خواهی کرد و نخواهد بود. و اما حییمان وارث زمین خواهند شد... زیرا که بازوان شیر شکسته خواهند شد. و اما صالحان را خداوند تأیید می کند. خداوند روزهای کاملان را می داند و میراث آنها خواهد بود الی الابد. (کتاب هزاره میر، مزمور ۳۷ بندهای ۹-۱۲-۱۷-۱۸) و در فصل دیگر می فرماید:

۱۷/ اصالت مهدویت

«قومها را به انصاف داوری خواهد کرد. آسمان شادی کند و زمین مسرو
گردد. دریا و بری آن غرش نماید. صحراء و آنچه در آنست به وجود آید.
تمام درختان جنگل ترنم خواهند نمود زیرا که می‌آید؛ زیرا که برای
داوری جهان می‌آید. ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد کرد و
قومها را به امانت خود میرساند» (کتاب مزامیر؛ مزمور ۹۶؛ بندهای ۱۰-
۱۲) البته نویدهای فراوانی در مزامیر ۱۵۰ گانه موجود است. حدود ۳۵
بخش از مزامیر عهد عتیق به نوید ظهور مرتبط است.

مهدی موعود(عج) در عهد عتیق (تورات و ملحقات آن)

در سفر پیدایش چنین می‌خوانیم: «خداوند به ابراهیم گفت: به
ذریه تو این زمین را می‌بخشم. تمام این زمین را که می‌بینی به تو و ذریه
تو تا به ابد خواهم بخشید ... به سوی آسمان بنگر و ستارگان را بشمار.
هرگاه توانی آنرا شمرد! ... ذریه تو نیز چنین خواهد بود ... من هستم یهوه
که ترا از کلدانیان بیرون آوردم تا این زمین به ارثیت تو بخشم. (فصل ۱۲
بند ۷ و فصل ۱۳ بند ۱۵ و فصل ۱۵ بندهای ۸-۵) در جای دیگر نام تو
ابراهیم خواهد بود. زیرا که ترا پدر امتهای بسیار گردانیدم. ترا بسیار بارور
نمایم، و امتهای از تو پدید آورم و پادشاهان از تو بوجود آیند. و عهد
خویش را در میان خود و تو و ذریه بعد از تو استوار گردانم که نسل بعد
نسل عهد جاودانی باشد ... اما در خصوص اسماعیل؛ ترا اجابت فرمودم.

۱۸ / بر ساحل انتظار

اینک او را برکت داده بارور گردانم و او را بسیار کثیر گردانم. دوازده
رئیس از وی پدید آیند و امتی عظیم از وی بوجود آورم ... از ابراهیم امتی
بزرگ و زورآور پدید خواهد آمد و جمیع امتهای جهان از او برکت
خواهد یافت. (سفر پیدایش فصل ۱۷ بندهای ۵-۸-۲۰ و فصل ۱۸ بند

(۱۹)

جای دیگر فرموده: «ونهالی از تنہ یَسُنی (نام پدر داود) بیرون آمد،
شاخه ای از ریشه هایش خواهد شکفت، و روح خدا به او قرار خواهد
گرفت ... مسکینان را به عدالت داوری خواهد کرد و به جهت مظلومان
زمین به راستی حکم خواهد کرد ... گرگ با بره سکونت خواهد کرد و
پلنگ با بزغاله خواهد خوابید و گوساله و شیر پرواری با هم، و طفل
کوچک آنها را خواهد راند ... در تمامی کوه مقدس من ضرر و فسادی
خواهد کرد؛ زیرا که جهان از معرفت خداوند پر خواهد شد (کتاب
اشعیاء نبی فصل ۱۱ بندهای ۱-۱۰). جای دیگر فرمود: «بلکه نسلی از
یعقوب ووارثی برای کوههای خویش از یهودا به ظهور خواهم رسانید و
برگزیدگانم ورثه آن و بندگانم، ساکن آن خواهند شد. اما شما
(قوم یهود) که خداوند را ترک کرده و کوه مقدس مرا فراموش نموده اید
و مائده به جهت بخت مهیا ساخته و شراب ممزوج به جهت اتفاق ریخته
اید؛ پس شما را به جهت شمشیر مقدبر ساختیم و جمیع شما برای قتل خم
خواهید شد ... و اورشلیم را محل وجود خواهم نمود و از قوم خود شادی
خواهم کرد و آواز گریه و آواز ناله بار دیگر در او شنیده نخواهد

۱۹ / اصالت مهدویت

شد (اشعیاء نبی فصل ۶۵ بندهای ۲۰-۱۸-۱۳-۹). و می فرماید: «اگر چه تاخیر نماید، برایش متظر باش؛ زیرا که البته خواهد آمد و درنگ نخواهد کرد.... بلکه جمیع امتها را نزد خود جمع می کند و تمامی قومهara برای خویشن فراهم می آورد.» (کتاب حیوق نبی فصل ۲ بندهای ۳-۵) جهت اختصار به همین بسنده می کنیم. شما می توانید به کتاب عهد عتیق مراجعه نموده و فصول اشعیاء نبی (فصل ۱ و ۴۵)، زکریا نبی (فصل ۱۴)، صفنيا نبی (فصل ۳)، سلیمان نبی (فصل ۲)، حجی نبی (فصل ۲)، سموئیل اول (فصل ۲)، سموئیل دوم (فصل ۱۲ و ۲۳) و حزقيال نبی (فصل ۲۱) را ملاحظه نمایید.

مهدی موعود(عج) در عهد جدید (اناجیل و ملحقات آن)

در اناجیل برنابا نویدهای حضرت مهدی (عج) به صراحةً آمده است. اما چون مسیحیان آنرا معتبر نمی دانند، ما نویدهای موجود در اناجیل معتبره را ذکر می کنیم. می فرماید: «همچنانکه برق از مشرق ساطع شده تا به مغرب ظاهر می شود، ظهور پسر انسان نیز همچنین خواهد شد... آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدید گردد و در آن وقت جمیع طوائف زمین سینه زنی کنند و پسر انسان را بینند که بر ابرهای آسمان یاقوت و جلال می آید ... آسمان و زمین زایل خواهد شد؛ اما سخن من هرگز زایل نخواهد شد. از آن روز و ساعت هیچکس اطلاع ندارد، حتی

۲۰ / بر ساحل انتظار

ملائکه آسمان ... لهذا شما نیز حاضر باشید. زیرا در ساعتی که گمان نبرید پسر انسان می آید.» (انجیل متی فصل ۲۴ بندهای ۲۷-۳۰-۳۵-۴۵) و فرمود: «اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خود می آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست و جمیع امتها در حضور او جمع شوند، و آنها را از همدیگر جدا می کنند، به قسمی که شبان، میش ها را از بزها جدا می کند.» (انجیل متی فصل ۲۵ بندهای ۳۱-۳۲) و می فرماید: «... ولی از آن روز و ساعت، ... هیچکس اطلاع ندارد. پس بر حذر و بیدار شده، دعا کنید. زیرا نمی دانید که آن وقت کی می شود.» (انجیل مرقس فصل ۱۳ بندهای ۲۶-۲۷-۳۱-۳۲)

مهدی موعود (عج) در کتب مقدس هندیان

در کتب مقدسی که میان هندیان به عنوان کتب آسمانی شناخته شده است و آورندگان آن نزد آنها پیامبر شناخته می شوند، تصریحات بسیاری برای مهدی موعود(عج) آمده است. هر چند ما این کتابها را به عنوان کتب آسمانی نمی دانیم و آورندگانش را پیامبر نمی شناسیم، اما معتقدیم که یا پیامبر بوده اند، یا مطالب را از پیامبران گذشته اقتباس کرده اند؛ چون مطالب راجع به آینده است و پیشگویی از آینده منحصر در منابع وحی است. بهر حال جهت نشان دادن جهانی بودن ایده ظهور نقل می کنیم.

۲۱/ اصالت مهدویت

در کتاب **باسک** (از کتب مقدسه هندیان) آمده است: «دور دنیا تمام می شود به پادشاه عادلی در آخر الزمان که پیشوای ملائکه و پریان و آدمیان باشد و حق و راستی با او باشد و آنچه در دریاها و زمینها و کوهها پنهان باشد، همه را به دست آورد و از آسمانها و زمین آنچه باشد، خبر می دهد و از او بزرگتر کسی به دنیا نیامد.»

در کتاب **شاکموفی** (از کتب مقدسه هندیان) آمده است: «پادشاهی و دولت دنیا به فرزند سیلو خلائق در دو جهان، کشن، (در لغت هندی نام پیامبر اسلام است) تمام شود و کسی باشد که بر کوههای مشرق و مغرب دنیا حکم براند و فرمان کند و بر ابرها سوار شود و فرشتگان، کارکنان او باشند و جن و انس در خدمت او شوند و از سودان که زیر خط استوا است تا سرزمین تسعین که زیر قطب شمالی است و همچنین ماوراء بخار را صاحب شود و دین خدا زنده گردد و نام او **ایستاده** باشد و خداشناس باشد.» و در کتاب **ریک و دا** آمده است: «**ویشنو** (نجات دهنده) در میان مردم ظاهر گردد... او از همه کس قویتر و نیرومندتر است ... در یک دست **ویشنو** شمشیری به مانند ستاره دنباله دار و در دست دیگر انگشتی درخشنده دارد. هنگام ظهور وی خورشید و ماه تاریک می شوند و زمین خواهد لرزید.» (ریک و داماندلای ۴۰۶ و ۲۴) در کتاب دید چنین آمده است: «پس از خرابی دنیا پادشاهی در آخر الزمان پیدا شود که پیشوای خلائق باشد و نام او منصور باشد. تمام عالم را بگیرد و به دین خود آورد و همه کس را از مؤمن و کافر

بشناسد و هرچه را از خدا بخواهد بیاورد.» در کتاب **وشنجوک** می خوانیم: «سرانجام دنیا به کسی برسگردد که خدارا دوست دارد و از بندگان خاص او باشد و نام او فروخند و خجسته باشد (این دو کلمه در عربی به محمد و محمود ترجمه می شود). در کتاب **دادتک** (از کتب مقدسة برهمائیان) آمده است: «بعد از آنکه مسلمانی به هم رسد در آخرالزمان، در میان مسلمانان، ظلم ظالمان و فسق عالمان و تعدی حاکمان و ریای زاهدان و بی دیانتی امینان و حسد حاسدان بر طرف شود و به جز نام از آن چیزی نماند ... دست حق برآید و جانشین آخر ممتاطا (محمد به زبان هندی) ظهر کند و مشرق و مغرب عالم را بگیرد و بگردد همه جا و خلائق را هدایت کند.» و در کتاب **پاتیکل** (از کتب مقدسه هندیان) آمده است: «چون مدت روز تمام شود، دنیای کهنه نوشود و زنده گردد و صاحب ملک تازه پیدا شود. از فرزندان آن پیشوای جهان یکی ناموس آخرالزمان و دیگر وحی بزرگتر وی که پشن (نام هندی علی ابن ابیطالب) نام دارد و نام آن صاحب ملک تازه، راهنمای (به عربی، هادی و مهدی) است، به حق پادشاه شود. و خلیفه رام (خدا به زبان سانسکریت) باشد و حکم براند و او را معجزه بسیار باشد.» در کتاب **شابوهر گان** (کتاب مقدس مانویه ترجمه مولیر) نام خرد شهرایزد آمده که باید در آخرالزمان ظهر کند و عدالت را در جهان بگسترد. همچنین در تعالیم مانی از مردعظیمی بحث شده که ۱۲ جانشین دارد و به وسیله آنها ارواحی که شایستگی دارند به بهشت می روند.

مهدی موعود(عج) در منابع زرده‌شیان

در کتاب زند (که از کتب مقدس زرده‌شیان است) پس از عنوان نمودن مفاسد آخر الزمان، مطرح می‌شود که شوکت با اهریمنان است. بعد می‌گوید: «آنگاه از طرف اهورامزدا به ایزدان یاری می‌رسد، پیروزی بزرگ از آن ایزدان می‌شود و اهریمنان را منقرض می‌سازند... بعد از پیروزی ایزدان و برانداختن تبار اهریمنان، عالم کیهان به سعادت اصلی خود رسیده، بنی آدم بر تخت نیک بختی خواهند نشست....» جاماسب در کتاب معروف خود- جاماسب فامه- از زردشت نقل می‌کند که: «از فرزندان دختر پیامبر- که خورشید جهان و شاه زمان نام دارد- کسی پادشاه شود در دنیا به حکم یزدان که جانشین آخر آن پیامبر اشد.» باز در جاماسب فامه می‌خوانیم: «مردی بیرون آید از زمین تازیان، از فرزندان هاشم؛ مردی بزرگ سر و بزرگ تن و بزرگ ساق و بر دین جد خویش باشد؛ با سپاه بسیار روی به ایران نهد و آبادانی کند و زمین را پر از داد کند.»

همچنین جاماسب در تعالیم خود گوید: «پیامبری عرب (آخرین فرستاده) از میان کوههای مکه ظاهر شود... از فرزندان پیامبر، شخصی در مکه پدیدار خواهد شد که جانشین آن پیامبر است و پیرو دین جد خود

۲۴ / بر ساحل انتظار

می باشد ... از عدل او گرگ با میش آب می خورد و همه جهان به آین مهر آزمای (محمد) خواهند گروید.» قسمتی دیگر از پیشگویی های زردشت درباره ظهور و علائم ظهور در بهمن یشت به تفصیل آمده است و در بخش گاتها (که یکی از بخش های چهار گانه اوستا است) در صفحات ۲۴ و ۹۸ نوید های در مورد موعد جهانی مصلح و پایه گذار حکومت واحد جهانی دیده می شود.

ملت های جهان در انتظار مصلح کل

ایرانیان باستان اعتقاد داشتند که «گرزاسیه» قهرمان تاریخی آنان زنده است، و در کابل زندگی می کند و صد هزار فرشته او را پاسبانی می کنند، تا روزی قیام کند؛ و جهان را اصلاح نماید؛ و گروهی دیگر از ایرانیان می پنداشتند که «کیخسرو» پس از تنظیم کشور و استوار ساختن شالوده فرمانروایی دیهیم پادشاهی به فرزند خود داده و بکوهستان رفت؛ و در آنجا آرمیده تا روزی ظاهر شود و اهريمنان را از گیتی براند.

نژاد «اسلاو» بر این عقیده بودند که از مشرق زمین یک نفر برخیزد و تمام قبایل اسلام را متعدد سازد و آنها را بر دنیا مسلط گرداند. نژاد «ژرمن» معتقد بودند که یک نفر فاتح از طوایف آنان قیام نماید و ژرمن را بر دنیا حاکم گرداند و اهالی صربستان انتظار ظهور «مارکو کوالیوج» را داشتند برهمایان از قدیم بر این عقیده بودند که در آخر الزمان «ویشنو»

ظهور می نماید و بر اسب سفیدی سوار می شود و شمشیر آتشین بر دست می گیرد و مخالفین را می کشد و تمام دنیا برهمن گردد و به این سعادت برسد.

ساکنان جزائر انگلستان از چندین قرن پیش آرزومند و منتظرند که «آرتور» روزی از جزیره «آوالون» ظهر نماید و نژاد ساکسون را در دنیا غالب گرداند و سعادت جهان نصیب آنان گردد و یهودیان معتقدند که در آخر الزمان «ماشیع» (مهدی بزرگ) ظهر می کند و الی البد در جهان حکومت می کند؛ ولی او را از اولاد حضرت اسحق می پندارند، در صورتیکه تورات او را صریحاً از اولاد حضرت اسماعیل دانسته است. نصاری نیز به وجود مهدی فائلند و می گویند در آخر الزمان ظهر کرده عالم را خواهد گرفت؛ ولی در اوصافش اختلاف دارند. واسن ها معتقدند که پیشوایی در آخر الزمان ظهر کرده، دروازه های ملکوت آسمان را برای آدمیان خواهد گشود. سلت ها می گویند که پس از بروز آشوبهایی در جهان «بوریان بوردیهم» قیام کرده، دنیا را متصرف خواهد شد. اقوام اسکاندیناوی معتقدند که برای مردم بلاهایی می رسدو جنگ های جهانی اقوام را نابود می سازد، آنگاه «اویدین» با نیروی الهی ظهر کرده و جهان را نجات خواهد داد. اقوام اروپای مرکزی در انتظار «بو خص» هستند. چینی ها معتقدند که «کوشنا» ظهر خواهد کرد و جهان را نجات می دهد. اقوام آمریکای مرکزی اعتقاد دارند که «کوتز لکوتل» (نجات بخش جهان) پس از بروز حادثی در جهان

۲۶ / بو ساحل انتظار

پیروز خواهد شد. گروهی از مصریان که در حدود ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد در شهر "مفیس" زندگی می کردند معتقد بودند که سلطانی در آخر زمان با نیروی غیبی بر جهان مسلط می شود، اختلافات طبقاتی را از بین می برد و مردم را به آرامش و آسایش می رساند. قبایل «ای پور» معتقد بودند روزی خواهد رسید که در دنیا، دیگر نیرویی بروز نکند و آن به سبب پادشاهی دادگر در پایان جهان است.

آنچه مطرح نمودیم گرچه بطور کامل با مهدی موعود اسلام تطبیق نمی کند، اما از یک حقیقت غیر قابل تردید حکایت می کند و آن نوید ظهور مصلح جهانی است که در اعماق جان انسانها ریشه دوانده است؛ ولی چون از فروع حق بیش از این بهره نداشته اند در تطبیق دچار اشتباہ شده اند. البته تمام عقاید ملل، به خاطر ظهور پیامبران در میان تمام اقوام و ملل در طول تاریخ است و ریشه تمام عقاید به ظهور مصلح کل، ریشه در وحی دارد.

مهدی موعود(عج) در اندیشه ای وسیعتر

امروزه که بشر تسلط بر طبیعت را فراگرفته است به همین نسبت از خویش بیگانه شده است، این ایده از مرز عقاید و مذاهب ملل فراتر رفته است و بعنوان یکی از اصلی ترین مسائل جهانی مورد بحث قرار گرفته است. اندیشمندان بزرگ جهت از بین رفتن جنگها و بحرانهای

منطقه‌ای که احتمالاً منجر به جنگ جهانی سوم خواهد شد، تنها راهی که پیدا کرده اند آنستکه باید فکر پوسیده نژاد بر قدر از سر بیرون کنیم و طرح «جهان وطنی» را جایگزین تبلیغات ناسیونالیستی قرار دهیم، و مرزهای جغرافیایی را در هم ریزیم و شالوده یک حکومت واحد جهانی را پی ریزی کنیم.

به گفته اینشتین: «یا باید حکومت جهانی با کنترل بین المللی انرژی تشکیل شود یا حکومتها ملی مستقل باقی بماند و منجر به انهدام بشریت گردد.» (مفهوم نسبیت اینشتین ص ۳۵)

برتراندراسل می‌گوید: «چون هم اکنون خرابی جنگ بیش از قرون گذشته است یا باید حکومت جهانی را پذیریم و یا به عهد بزرگیت برگردیم و به نابودی نژاد انسانی راضی شویم.» (تأثیر علم بر اجتماع صفحه ۵۶)

اکنون باید دید کدام مصلح خواهد توانست مرزها را در کوید و شالوده حکومت واحد جهانی را بر اساس عدالت و آزادی پی ریزی کند. آن مهدی موعود کیست که ضرورت ظهر او را علم و دین خبر می‌دهد و میلیونها انسان در انتظار وی دقیقه شماری می‌کنند؟ پاسخ را باید از زبان قرآن و روایات که منبع و حیاتی دارند پرسید که در آینده بدان اشاره می‌کنیم.

امکان عمر طولانی

۳۱ / امکان عمو طولانی

این پرسش برای عده‌ای مطرح می‌شود که اصالتاً چگونه ممکن است انسانی، قرن‌های بسیار زندگی کنده‌تا بتوانیم رهبر موعود را مصدق چنین عمری بگیریم و بگوییم او بیش از ۱۱۵۱ سال را سپری کرده و به اندازه چهارده برابر انسان معمولی عمر کرده است؟ در پاسخ باید گفت که امکان به سه معنا می‌باشد: ۱- امکان عملی ۲- امکان علمی ۳- امکان منطقی یا فلسفی. مقصود از امکان عملی آنست که یک امر تا آن حد «شدتی» جلوه کند که در وجود هر کسی قابلیت داشته باشد؛ برای مثال سفر به اقیانوس‌ها، رسیدن به عمق دریاهای و رفتن به کره ماه اموری هستند که امروزه امکان عملی یافته‌اند. غرض از امکان علمی آنست که اگرچه امری به مرحله امکان عملی نرسیده، در آستان دانش و در برابر موضع‌گیرهای پویای علم دلیلی نیاییم که امکان آن امر را نفی کنده؛ مثلاً فرود آمدن انسان در کره زهره از دید علم نشدنی نیست و انگیزه‌ای برای نفی وقوع آن وجود ندارد؛ بلکه علم می‌گوید گرچه تا کنون تحقق نیافته

۳۲ / بُو ساحل انتظار

است، امکان وقوع آن غیر قابل تردید است. منظور از امکان فلسفی یا منطقی آنست که امری در برابر عقل، مانعی برای تصور وقوع نیابد، تا حکم به محال بودن امکان آن دهد؛ مثلاً امکان منطقی ندارد که سه پرتفال به دو بخش مساوی تقسیم شوند، بدون آنکه یکی را به دونیم کنیم؛ چون عقل، پیش از تجربه و عمل می گوید که سه یک عدد فرد است و زوج نمی شود و بخش پذیری آن به دو قسمت مساوی مستلزم آنست که سه، در آن واحد هم فرد باشد هم زوج و این تناقض است و محال منطقی است؛ اما رفتن انسان به درون آتش، بی آنکه بسوزد و رفتن انسان به کره خورشید، بی آنکه گرمادرا او اثر کند امری نیست که از جنبه منطقی محال باشد؛ چون مستلزم هیچ تناقضی نیست. بنابراین امکان منطقی، دایرۀ ای وسیعتر از امکان علمی دارد و دایرۀ امکان علمی از عملی وسیعتر است. شکی نیست که از نظر منطقی امکان زندگانی هزاران ساله برای انسان وجود دارد؛ زیرا این مسئله از نظر عقلی محال نمی باشد و در اینگونه فرضیه ها تناقضی دیده نمی شود؛ زیرا زندگی مفهومی است که مرگ زود رس را در خود نهفته ندارد و در این امر تردیدی نیست.

البته مسلم است که زندگانی طولانی فعلاً امکان ندارد و مانند مسائلی چون رفتن به کره ماه نیست که با دستاوردهای علمی نصیب انسان شود. اما از دیدگاه علمی مسئله صورت دیگری پیدامی کند و باید گفت که دانش امروز دلیلی نمی بیند که امکان عمر طولانی را از جنبه نظری نفی کند. بررسی علمی و بحث مسئله طول عمر در حقیقت بستگی دارد به نوع

۳۳/ امکان عمر طولانی

تفسیری که علم فیزیولوژی از پیری و فرسودگی دارد. این قانون که «پیری و فرسودگی زایده یک قانون طبیعی حاکم بر بافت‌های پیکر انسانی است و ضروری است که بدن پس از رسیدن به آخرین مرحله رشد، کم فرسوده شود و برای ادامه زندگی کارآیی کمتری داشته باشد تا آنکه در لحظه‌ای معین از کار بیفتد» آیا حتی در مورد بدنی هم که از هرگونه تأثیر خارجی بر کنار مانده صادق است؟ یا اینکه فرسودگی و کاهشی که در کارائی بافت و نسوج مجموعه بدن به چشم می‌خورد نتیجه نبرد با عوامل بیرونی مانند میکروب‌ها و سمومی است که به بدن انسان راه می‌یابند؟ این پرسشی است که دانش امروز از خود می‌کند و در راه پاسخ دادن به آن هم می‌کوشد. در محدوده برداشت‌های علمی معاصر به این پرسش پاسخ‌های گوناگونی داده شده است. اگر پیری و فرسودگی و ناتوانی نتیجه مبارزه جسم با عوامل بیرونی معین و تأثیرپذیری از آنها باشد از جنبه نظری امکان دارد که بافت‌های تشکیل دهنده بدن انسان را از عوامل معین و مؤثر در آن بر کنار داشت تا زندگی آدمی طولانی شود. اما از دیدگاه دیگر، پیری یک قانون طبیعی است و هر بافت و اندام زنده‌ای در درون خود عامل نیستی حتمی خود را نهفته دارد که به مرور زمان موجود زنده را خواه و ناخواه به مرحله فرسودگی و مرگ می‌رساند. ولی نگریستن از این دیدگاه هم مستلزم آن نیست که هیچ گونه انعطافی در این قانون طبیعی راه نیابد، بلکه اگر هم چنین قانونی مسلم انگاشته شود قانون انعطاف پذیری است؛ زیرا هم ما در زندگی معمولی مان می‌بینیم و

۳۴ / بر ساحل انتظار

هم دانشمندان در آزمایشگاه علمی شان مشاهده می کنند که پیری یک پدیده فیزیولوژیکی است و ربطی به زمان ندارد؛ گاهی زودتر فرامی رسد و گاهی با فاصله زمانی بیشتری آشکار می شود تا آنجا که برخی از سالمدان را می بینیم که نشانه های پیری بر آنان ظاهر نشده و از نرمی و تازگی برخوردارند. پزشکان و متخصصان نیز بر انعطاف پذیری این قانون تصریح دارند. حتی بعضی از دانشمندان توانسته اند عملای از انعطاف پذیری این قانون که طبیعی و ضروری تلقی شده است بهره گیرند و زندگی پاره ای از حیوانات را از صدها برابر عمر طبیعی آنها بیشتر کنند. اینان با به دست آوردن موقیت های چشمگیر، قانون پیری طبیعی را شکسته و از نظر علمی روشن ساخته اند که عقب انداختن پیری یا فراهم ساختن موقعیت ها و عوامل معین امری است که از نظر علم امکان دارد و اگر دانش امروز نمی تواند این برنامه را در مورد پدیده هایی چون «انسان» پیاده کند تنها به دلیل دشواری های بیشتری است که در مورد انسان نسبت به حیوانات دیگر وجود دارد. بنابراین علم با موضع گیری های پویایش نشان می دهد که از جنبه نظری دلیلی برای نفی امکان طولانی شدن عمر انسان نیست، خواه پیری را از این دیدگاه بینیم که نتیجه و بازده مبارزه جسم با عوامل بیرونی و تاثیر پذیری از آنهاست، خواه نتیجه یک قانون طبیعی که در درون موجودات زنده نهفته است و آنها را بسوی مرگ و نیستی می کشاند. در پرتو آنچه گفته شد می توانیم درباره عمر «مهدی» به بررسی بنشینیم و به پرسش ها و شکفتی های پیرامون آن پاسخ گوییم.

پس از آنکه امکان علمی و منطقی عمر طولانی مشخص شد و دریافتیم که دانش نیز در راهی است که این امکان نظری را به امکان عملی مبدل سازد، دیگر هیچ انگیزه‌ای برای شکفتی‌ها باقی نمی‌ماند مگر اینکه در دانش «مهدی» شک کنیم و پیشی گرفتن علم او را بر کاروان دانش بشر بعید بشماریم. اگر این مسئله مطرح باشد که در بقای زندگانی این رهبر چگونه اسلام توانسته بر دانش پیشی بگیرد، طرح این پاسخ لازم است که این تنها موردی نیست که اسلام از حرکت‌دانش پیش افتاده باشد؛ مگر مجموعه شریعت اسلامی چند سده بر حرکت مستقل خویش پس از گذشت صدها سال شایستگی رسیدن به آن بونامه‌ها را یافته‌ند؟ مگر اسلام قوانین استوار و فرزانه‌ای را نیاورده که انسان فقط در سالهای اخیر توانسته به راز و فلسفه و انگیزه برخی از آنها پی ببرد؟ مگر پیامبر اسلام به کشف و بازگویی رازهای آفرینش نپرداخت؟ اگر همه اینها را باور داریم چگونه برای خداوند بلند مرتبه و فرستنده شریعت اسلام دشوار می‌شماریم که مهدی را بر دانش زمان پیشی دهد؟ فرضًا طول عمری که خداوند بزرگ به موعود منتظر و نجات دهنده بخشیده است در مرزهایی که مردم تا کنون بدان خو گرفته‌اند و دانش به آن قطعیت داده است امری شکفت نماید. مگر نقش دگرگون کردن جهان و از نو ساختن بنای آن بر پایه تمدنی تازه و شالوده‌ای از درستی و داد، که به عهده او نهاده شده است، نقش سترگی نیست؟ پس / چرا وقتی از مقدمات این ماموریت بزرگ، با پدیده‌ها و پیوندهایی بیرون

۳۶/ بو ساحل انتظار

از محدوده پذیرفته هایمان (همانند طول عمر) برمی خوریم، دچار شگفتی می گردیم؟ شگفتی این ویژگی های مقدماتی، شگفت آورتر از ایفاگری نقش بزرگی نیست که مهدی موعود باید آنرا به انجام برساند. حال اگر روابداریم که چنان نقش یگانه ای، که در تاریخ گذشته انسان همانند آنرا نمی بینیم، در تاریخ هستی بشر به وقوع پیوندد، چرا طول عمر او را به این بهانه که همانندی برایش در زندگی های عادی ندیده ایم نپذیریم؟

مقدار است که بعثت دو تن منجر به پاک ساختن تمدن انسانی از فساد و تباہی شود: یکی نوح (ع)، که به صراحة قرآن نهصد و پنجاه سال در میان توده خویش درنگ کرد و سرنوشت آن بود که به دنبال طوفان، تمدن جهان را از نوبیاغا زد و دیگری مهدی (عج)، که نقش خویش را در آینده ایفا می کند و تا کنون بیش از هزار سال در میان مردم خویش زیسته است و مقدار چنین است که در روز موعود، جهان را دوباره بسازد. حال چگونه زندگانی نوح نبی را باور داریم و طول عمر مهدی (عج) را نمی پذیریم؟!

مقولهٔ دعا

در عرصهٔ ظهور

ادای حق مؤمن
تمقید در امر دعا
دعای ائمه
منافع دنیوی دعا به مضرات
دفع بلا و وسعت روزی
شرفیابی
رجعت به دنیا
ثبت ایمان
دفع عقوبت
تقریب ظهور

۳۹ / مقوله دعا در عرصه ظهور

در پاره‌ای از روایات مرویه از ائمه اطهار (ع) از عجول بودن در ظهور حضرت صاحب الامر (ع) نهی شده است و فرموده‌اند که عجله کردن در این مطلب سبب هلاکت شخص می‌شود (منظور از هلاکت، کفر و خروج از ایمان است). اما این روایات منافاتی ندارد با اخبار متعدده ای که امر فرموده‌اند به طلب تعجیل در فرج و ظهور ایشان از خداوند عالمیان عجله‌ای که مذمت آن در اخبار وارد شده و موجب هلاکت انسان و خسر و خسaran او می‌شود بر سه قسم است: اول، عجله‌ای که سبب ناامیدی از فرج و ظهور آن حضرت شود؛ یعنی به جهت کم طاقتی و کم صبری تعجیل کنند و بگویند «اگر شدنی بود تا بحال باید شده باشد» و نهایت این سخن نعوذ بالله متنه می‌شود به انکار ظهور قائم منتظر (ع). دوم، عجله‌ای که منافی با تسليم و رضای به امر خداوند جل شانه باشد که بگویند «چرا ظاهر نمی‌شود و کی خواهد آمد؟» باز خورد این اعتراض به خداوند عز و جل است و چنین کسانی تابع شیطان‌اند که ایراد

۴۰ / بر ساحل انتظار

به خدا گرفت. پس انسان باید برای ظهورش دعا بکند و اگر حق تعالی اجابت آنرا تا خیر انداخت مطابق حکمت بداند. سوم، عجله‌ای که سبب پیروی نمودن مدعیان دروغگو و داعیان باطل شود. بعضی عجولند و کم طاقت. در نتیجه پیش از ظاهر شدن علامتهای حتمیه و آثار مرویه از ائمه (ع)، به مدعیان باطل اعتماد می‌کنند و ارادت به شیطانهای انسانی پیدا می‌کنند، به امید آنکه مهدی متظر است. چنانچه بسیاری مردم به این سبب هلاک شدند (یعنی از دین برگشتند). مطابق عقل و نقل برای امام (عج) علامتهای مخصوصه قطعیه هست، که تا آنها در کسی یافت نشود باید به وی اعتماد نمود: باید از او معصیتی صادر نشده باشد. شخصاً و نسباً معروف باشد. عالم به جمیع احکام الهیه و جمیع زیانها باشد و در هیچ مسئله عاجز نشود و محتاج به پرسیدن از غیر و رجوع به کتاب نباشد. مبین احکام دین **خاتم** (ع) باشد، نه آنکه چیزی از خود جعل نماید. معجزه از او صادر شود، مثل تکلم با درختها و حیوانات، زنده شدن مرده به دعای او و بی اثر بودن آتش بر بدنش و امثال اینها که مکرر از ائمه (ع) صادر می‌شده است.

در غیبت فعمانی از حضرت صادق علیه السلام مروی است که فرمودند: «هرگاه کسی ادعای **قائم** بودن نمود از او امور عظیمه‌ای را که جز امام کسی از عهده آنها بر نمی‌آید طلب کنید».

۱۴ / مقوله دعا در عرصه ظهور

الف) ادای حق مؤمن

در کتاب اصول کافی از حضرت صادق (ع) روایت شده که فرمودند: «عبادتی نزد خدا برتر از ادای حق مؤمن نیست». در احتجاج از حضرت امام حسن عسگری (ع) روایت شده که فرمود: «هر کس معرفتش به حقوق مؤمنین بیشتر است و حقوق آنها را نیکوتر ادا می‌کند، شان او نزد حق تعالی عظیم تر است.» ای انسان بدان که در جمیع اهل عالم، حق هیچ فردی مانند حق امام زمان (عج) نیست. بر اساس احادیث کثیره قطعیه، هستی تو و بقای تو در این عالم و روزی ها و نعمتها بی که برای توست به برکت وجود مبارک اوست . پس باید بدانیم هر قدر هم که سعی کنیم نمی توانیم حق حضرت را بجا آوریم. طبق تفسیر شریفه «ثُمَّ لَتَسْتَلِنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ»، در قیامت از جمله اموری که مؤاخذه می شود، حق آن حضرت می باشد. طریق ادا نمودن حق آن حضرت هم اهتمام در اطاعت و فرمانبرداری اوست و از جمله فرمانها یشهای مطاع او که در توقيع شریف امام زمان(عج) در **كمال الدين و احتجاج** و بحار ذکر شده این است: «وَ أَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرْجِ فَإِنْ ذَلِكَ فَرَجُوكُمْ»: تعجیل در فرج مرا از خداوند مدام بخواهید زیرا که گشايش کار شما در آن است.

۴۲ / بر ساحل انتظار

ب) تحقیق در امر دعا

شاید پرسیده شود: «مگر آن حضرت واسطه تمام فیوضات نیست و مگر ما محتاج نیستیم؟ پس دعا برای تعجیل چه معنا دارد؟» جواب آنست که این دو هیچ منافاتی ندارند. چون **اولاً** با وجود اینکه ایشان وسیله تمام فیوضاتند، بعضی امور که لازمه بشریت است (از قبیل هم و غم و محنت و الم و ابتلا و مرض) بر ایشان عارض می شود و حق تعالی برای دفع این امور اسبابی قرارداده که یکی از آنها «دعا» است و این به هیچ وجه منافاتی با رفعت مقام حضرت ندارد. **ثانیاً** به استناد حدیثی در کتاب فعمانی از حضرت علی(ع) و توقع مروی در احتجاج، یک سبب غیبت امام زمان(عج)، کثرت معصیتهای ماست. یعنی منع ظهور آن حضرت از جانب ماست؛ لذا باید به وسیله توبه و اهتمام در دعا و طلب ظهور اقدام به رفع منع بکنیم. **ثالثاً** دعا به منزله هدیه است و هدیه بردن برای کسی، دلیل حاجت آن شخص نیست، بلکه علامت احتیاج هدیه برنده و محبت اوست به شخصی که برای او هدیه می برد.

ج) دعای ائمه (علیهم السلام)

تحقیق در حالات وادعیه ائمه طاهرین (علیهم السلام) نشان می دهد که چقدر ایشان در امر دعا نمودن به حضرت صاحب

۴۳ / مقوله دعا در عرصه ظهور

الزمان(عج) اهتمام داشته و فرج آن حضرت را از خداوند عالمیان مسئلت کرده اند. وقتی دعای حضرت امیر(ع) را ملاحظه می کنیم یا دعای سید الساجدین (ع) را در روز عرفه در حیفه ، بعد از نماز ظهر و عصر روز جمعه و دعای امام صادق (ع) را برای امام زمان(عج) بعد از نماز ظهر و دعای آن حضرت در صبح بیست و یکم ماه رمضان و دعای امام کاظم(ع) بعد از نماز عصر و دعای امام رضا(ع) و امام محمد تقی و امام عسگری(ع) و ... به اهمیت دعا برای آن حضرت پی خواهیم برد. حتی فرموده اند که مؤمن هر دعایی که می نماید، باید ابتدا کند به دعائی از برای امام زمان(عج). در بیان سرّ اهتمام ائمه طاهرين (عليهم السلام) در دعا به حضرت حجت(ع) طلب فرج و ظهور آن جناب از خداوند عالمیان باید گفت دعا کردن به یک فرد برایند محبت به او است و بزرگترین وسیله محبت و دوستی آن است که فردی وجود کسی را خیر بداند. هر قدر اعتقاد انسان به وجود خیر در شخص دیگر بیشتر شد محبتش به او کاملتر می شود. البته معرفت حقیقی به وجود مبارک حضرت صاحب الزمان (عج) برای کسی ممکن نیست جز حضرت رسول اکرم (ص) و ائمه طاهرينش (عليهم السلام) (زیرا آنها از شجره طيبة واحده می باشند). و کسی دیگر از مخلوقات نمی تواند احاطه به شئونات آنها نماید، لذا محبت آنها هم به آن جناب ، کاملترین محبتهاست و همین برای شدت اهتمامشان به دعا برای وجود مبارک آن حضرت کافی است. این نکته از بیان امام صادق(ع) روشن می شود که فرمود: «اگر من

۴۴/ بـ سـاحـل اـنتـظـار

در کـمـی نـمـودـم زـمـان حـضـرـت قـائـم (ع) رـا، تـازـنـدـه بـوـدـم در خـدـمـتـش
بـوـدـم.»

منافع دنیوی دعا

در پـیـان فـوـائـد دـعـا نـمـودـن بـرـای آـن حـضـرـت و طـبـ فـرج و ظـهـور او
مـی تـوـان بـه شـش فـایـدـه دـنـیـوـی اـشـارـه کـرـد.

الف) دفع بلا و وسعت روزی

در اـصـوـل كـافـی اـز حـضـرـت صـادـق (عليـهـالـسلام) روـایـت است کـه
فرـمـود: «دـعـای شـخـص بـرـای بـرـادر دـینـی خـود در غـيـاب وـی، رـوـزـی رـا زـيـاد
مـی كـنـد و دـفـع مـكـروـه مـی نـمـاـيد». دـعـا بـرـای حـضـرـت صـاحـب الزـمان (عـجـ)
(کـه اـصـل وـمـعـدـن اـيمـان است) در زـمـان غـيـبـتـش، بـيـش اـز دـعـا بـرـ هـر مـؤـمنـی
سبـب رسـيـدن بـه اـين فـوـايـد عـظـيم خـواـهد شـد.

ب) شـرفـيـابـي

در بـحـار و غـيرـه اـز حـضـرـت صـادـق (ع) روـایـت شـدـه کـه هـر کـس
بعد اـز نـماـز صـبـع و ظـهـر بـگـوـيد «اـللـهـمَ صـلـ عـلـی مـحـمـدـ وـ آـلـ مـحـمـدـ وـ عـجـلـ فـوـجـهـمـ»، بـيـش اـز مرـگـ به مـلاـقات حـضـرـت قـائـم مـشـرـفـ شـود.

ج) رجعت به دنیا

در حدیقه الشیعه از امام صادق (ع) روایت شده که دعا کننده بر حضرت در زمان ظهور رجعت می کند.

د) ثبوت ایمان

دعا برای تعجیل در فرج و ظهور آن حضرت باعث ثبوت ایمان و نجات از فتنه های آخرالزمان است. شیخ صدوq (ره) در کمال الدین از احمد ابن اسحق (ره) روایت فرموده که گفت: وارد شدم بر امام حسن عسکری (ع) و می خواستم بپرسم از آن جناب درباره امام و خلف بعد از او که آن جناب پیش از سؤال من فرمود: «ای احمد ابن اسحق! خداوند خالی نگذاشته زمین را از خلقت آدم تا کنون و تا قیامت از کسی که حجت باشد بر خلق که به او دفع بلا می کند از اهل زمین و به برکت او باران می فرستد و برکات زمین را بیرون می آورد.» من گفتم: بآن بن رسول ا... (ص)! پس کیست امام و جانشین شما بعد از شما؟ حضرت به سرعت وارد خانه شدند و بیرون آمدند در حالیکه بر دوش او پسری بود تقریباً سه ساله که رویش مثل ماه شب چهارده بود. پس فرمود: ای احمد بن اسحق! به جهت کرامت تو نزد خدا و حجتهای او من این پسر را

۶۴/ بر ساحل انتظار

به تو نشان دادم. اوست همنام و هم کنیه پیغمبر (صلی الله علیه و آله و سلم) که زمین را پر از عدل و داد می کند، چنانچه پر از ظلم و جور شده باشد.

۵) دفع عقوبت

اثر دعا برای امام زمان (عج)، محفوظ ماندن از بلاهای ناگهانی است. چنانچه در بحار آمده است که امام صادق (ع) فرمود: «می آید بر مردم زمانی که غایب می شود امام آنها خوشابه حال کسانی که ثابت هستند بر امر ما در آن زمان! به درستی که کمترین پاداش آنها این است که حق تعالی آنها را نداشته باشد که ای بندگان من! ایمان آوردید به سیر من و تصدیق نمودید حجت غایب مرا؛ پس مژده باد شما را به پاداش نیکویی از من، براستی اعمال خوب را از شما پذیرم و از شما عفو می کنم اعمال زشت شما را و شما را می آمرزم و به برکت شما باران بر بندگانم می بارم و به برکت شما دفع بلا از ایشان می کنم و اگر شما نبودید همانا عذاب خود را بر ایشان نازل می فرمودم.

و) تقریب ظهور

به برکت دعا و تضرع مؤمنین برای تعجیل فرج و ظهور آن حضرت، این امر عظیم زودتر واقع میگردد. در بحار از

۴۷ / مقوله دعا در عرصه ظهور

حضرت صادق (ع) روایت شده که حق تعالی وحی فرمود به حضرت ابراهیم (علیه السلام) که پسری به او عطا می فرماید . چون خبر به ساره رسید گفت: «چگونه از من فرزندی متولد می شود با آنکه پیرزن شده ام و زمان آبستن شدنم گذشته است؟» پس خدای عزو جل به ابراهیم وحی فرمود که به همین زودی فرزندی برای تو از ساره متولد خواهد شد. اما چون وحی ما را از روی تعجب رد کرد فرزندان او چهارصد سال به دست دشمنان گرفتار و معذب خواهند شد و آن زمانی بود که بنی اسرائیل مبتلای به فرعونیان شدند. پس چون طول کشید زمان ابتلای آنها، به زاری درآمدند و چهل روز گریه کردند و به سوی خدا توجه کردند و طلب فرج نمودند. خداوند به حضرت موسی و هرون وحی فرستاد که آنها را از عذاب فرعونیان خلاص خواهد فرمود، با وجود آنکه هنوز یکصد و هفتاد سال از آن چهارصد سال باقی مانده بود. آنگاه امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «شما هم اگر این چنین رفتار می کردید، یعنی اتفاق می نمودید در گریه و زاری کردن و طلب فرج ما از خدا، البته حق تعالی فرج ما را می رساند. اما چون شما مانند آنها نمی کنید این امر به منتهایی که باید خواهد رسید.»

انتظار

فضیلت انتظار

واجب بودن انتظار

معنى انتظار

نهضت اسلامی و انتظار

انقلاب اسلامی و روایات

فضیلت انتظار

امام صادق (ع) فرمود: «هر کس از شما بمیرد، در حال ایمان باشد و منتظر باشد مثل کسی است که در خدمت حضرت قائم (عج) در خدمت آن جناب باشد». در حدیث دیگری از امیر المؤمنین (ع) آمده است: «هر کس انتظار فرج ما را داشته باشد مانند کسی است که در راه خدا در خون خودش غلtíدہ باشد». در حدیث دیگر از امام صادق (ع) آمده است که فرموده: «خوشابه حال شیعیان قائم ما که انتظار ظهور او را داشته باشند در زمان غایب بودن او، و اطاعت او نمایند در زمان ظهور او باشانند اولیاء خدا که ترس و حزنى نیست بر آنها در روز جزا». و از رسول اکرم (ص) مروی است که: «افضل عبادتها انتظار فرج است».

واجب بودن انتظار

در کتاب اصول کافی از اسماعیل جعفی روایت شده است که امام باقر (ع) فرمود: «آن دینی که به سبب آن اعمال قبول می شود عبارتست از شهادت به یگانگی خداوند و اینکه شریک ندارد و شهادت به رسالت خاتم انبیاء (ص) و اقرار به حقانیت آنچه پیامبر (ص) خبر داده است و دوستی با اهل بیت و بیزاری از دشمنان ما ... و انتظار داشتن از برای ظهور قائم ما ...». در کتاب غیبت نعمانی از ابابصیر روایت است که روزی امام صادق (ع) فرمودند: «می خواهید شما را خبر دهم به چیزی که حق تعالی با نبودنش عملی را از بندگان قبول نمی کند؟» گفتم بلی فرمود: «آن شهادت به یگانگی خداست ... و انتظار داشتن از برای ظهور حضرت قائم (عج)».

معنی انتظار

انتظار ظهور و چشم به راه مهدی موعود بودن، مستلزم از دست دادن حرکت اصلاحی و حماسه های دینی و اجتماعی نیست. انتظار، دعوت به «نپذیرفتن» است نه به «پذیرفتن»، نپذیرفتن باطل، نپذیرفتنِ ستم، نپذیرفتنِ بردگی و ذلت. انتظار در فش بنیانگر مقاومت است در برابر هر ناحقی و هر ستمی و هر ستمگری. مجاهداتِ خستگی ناپذیر و قیامهای

خونین شیعه در طول تاریخ همواره گواه اینست که در این مکتب هیچ سازش و سستی راه ندارد. شیعه با حضور در حوزه انتظار، یعنی انتظار غلبه حق بر باطل و داد بر بداد و علم بر جهل و خرد بر سبکسری و تقوی بر گناه و آگاهی بر کوریسی، همواره آمادگی خود را برای مشارکت در نهضتهای پاک و مقدس تجدید مینماید و با یادآوری تاریخ سراسر خون و حماسه سربازان فداکار تشیع، مشعل خونین مبارزات عظیم را بر سر دست حمل می کند و چگونه ممکن است کسانی به خود اجازه دهند که پاره ای از تعالیم والای تشیع مقاوم و خونین نگاره را نامتعهدانه تفسیر کنند و از تشعشع الهی این مکتب خون و قیام بکاهمند؟ آنان که مردم میدان حماسه و مبارزات نیستند، خوب است بگویند: «ما اهل این اقدامات نیستیم»، نه اینکه بگویند: «اینها تکلیف نیست». کجا و کی تکلیف مسلمان قعود و ذلت بوده است؟! کجا تکلیف مسلمان این بوده است که بنشیند تا همه چیزش بر باد رود، حتی دین و ناموسش؟! کجا تکلیف مسلمانان بوده است که زیر سلطه کافران و از خدا بیخبران در آیند، با آنکه قرآن فریاد می زند: «وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَيِّلاً» (نساء ۱۴۱) یعنی خداوند هرگز نمی پذیرد که کافران بر مؤمنان سلطه داشته باشند. ملتی را که منتظر پیشوایی است که بیاید و ستمگران را براندازد و از القاب این پیشاوا، «قائم» است و انسان منتظر، هرگاه این نام را می شنود قیام می کند، چگونه برخی به قعود و ذلت پذیری سوق داده بودند؟ و اکنون نیز چگونه برخی می خواهند دوباره به قعود و ذلت

۵۴ / بو ساحل انتظار

پذیری سوق دهند؟... در اینجا خوبست به سخنان آیت الله سید محمود طالقانی (رحمه الله علیه) توجه کنیم: «این دستور قیام (که به هنگام لفظ قائم بلند می شویم) شاید برای احترام نباشد (و الا باید برای خدا و رسول و اولیای مکرم دیگر هم به قیام احترام کرد) بلکه دستور آمادگی و فراهم کردن مقدمات نهضت جهانی و در صف ایستادن برای پشتیبانی از این حقیقت است. کوچکترین اثر بدینی، بی رغبتی به خدمات اجتماعی و دلسردی از اقدام به کارهای عام المنفعه و نیکوست. پس توجه دادن مردم به آینده درخشان و دولت حق و نوید دادن به اجرای کامل عدالت اجتماعی و تاسیس حکومت اسلام و ظهور یک شخصیت خدا ساخته و مبارز، که مؤسس و سرپرست آن حکومت و دولت است، از تعالیم موسسان ادیان است و در مکتب تشیع، که مکتب حق اسلام و حافظ اصلی معنویات آن است، جزء ضروریات قرار داده شده و درباره خصوصیات چنین دولتی توضیحات بیشتری داده اند و پیروان خود را به انتظار چنین روزی ترغیب نموده اند و حتی انتظار ظهور را از عبادات دانسته اند، تا مسلمانان حق پرست در اثر ظلم و تعدی زمامداران خود پرست و تسلط دولتهای باطل و تحولات اجتماعی بزرگ و حکومت ملل ماده پرست، اعم از شرقی و غربی، خود را نبازنده و دل، قوی دارند و جمعیت را آماده کنند. همین عقیده است که هنوز شیعیان را امیدوار وفعال نگه داشته است. این همه فشار و مصیبت، از آغاز حکومت دودمان دنائت و رذالت‌اموی تا جنگهای صلیبی و حمله مغول و اختناق و

تعدیهای دولتهای استعماری، بر سر هر ملتی وارد می‌آمد خاکسترش هم به باد فنا رفته بود؛ لکن دینی که پیشوایان حق آن دستور می‌دهند که چون اسم صریح «قائمه»، مؤسس دولت حقه اسلام، برده می‌شود به پا بایستید و آمادگی خود را برای انجام تمام دستورات اعلام کنید و خود را همیشه نیرومند و مقتدرنشان دهید هیچ وقت نخواهد مرد...» (مجله مجموعه حکمت شماره ۱-۲ سال ۳)

نهضت اسلامی و انتظار

در بین تمامی ستارگان علم و تقوی در آسمان انتظار فرج، امام خمینی (س) خورشید درخشانی بود که در عصر ظلمت انتظار منفی، فریادگر انتظار مثبت بر مبنای اسلام ناب شد و انتظار قلبی را لباسِ تحققِ عینی بخشید و عملاً انتظارِ فرج بردن را اسوه شد. توفیقی که برای اسلاف صالحش پیش نیامد، خداوند به دست او عملی ساخت و آن، تحقق انقلاب اسلامی بعنوان انتظارِ فرج عملی است در عصر غیبت. حضرت امام (ره) به خوبی دریافته بود که انتظار فرج مورد نظر در حدیث پیامبر اکرم (ص) که می‌فرماید: «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَمْتَى الْإِنْتِظَارِ الْفَرَجَ» (برترین عمل امت من انتظار فرج است). صرفاً چشم انتظاری نیست؛ بلکه انتظار، مکتب عمل است که در دیدگاه معصومین (ع) بعنوان «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ» قلمداد شده است. پس انتظارِ عملی یعنی ایجاد حکومتی

۵۶/ بر ساحل انتظار

بر مبنای دین و ارزش‌های اسلامی و عدالت اجتماعی و چنین اقدامی برترين عمل است؛ چرا که مقدمه‌ای برای تحقق حکومت و نظام اسلامی و ولایت امامان معصوم (علیهم السلام) است.

انقلاب اسلامی و روایات

در حقیقت، انتظار فرج برای ما که در عصر غیبت واقعیم، نوعی آماده سازی و مهیا شدن برای یاری رساندن به نهضت جهانی حضرت مهدی (عج) است و این جز با مبارزه و تلاش مستمر و جهاد بی امان با مظاهر شرک و طاغوت و ایجاد آمادگی صد درصد و همیشگی میسر نیست. ممکن است در ذهن عده‌ای این مسئله پیش آید که برطبق روایات، زمینه سازی عملی برای قیام حضرت مهدی (عج) در عصر غیبت یک انقلاب اصلاحی است، در حالیکه بنابر بعضی روایات دیگر، حضرت ولی عصر (عج) هنگامی ظاهر می‌شوند و دست به انقلاب می‌زنند که جهان را ظلم و جور فرا گرفته باشد. پاسخ مسئله این است که حدوث هر انقلاب اصلاحی و مردمی بر دو پایه استوار است که تحقق آن با وجود هر یک بدون دیگری ممکن نیست:

۱. غلبه ظلم و فساد بر جامعه از ناحیه حکومتهاي جائز و ستم پیشه
۲. آگاهی و بیداری عمومی در همه قشرها و طبقات اجتماعی نسبت به وضعیت موجود.

روشن ترین نمونه انقلاب اصلاحی، انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی (ره) است که در تحقق آن، این دو مقدمه نقش داشت. اگر شاه و عمالش طریق عدالت می پیمودند، نه امام و نه مردم نیازی به انقلاب نمی دیدند. همانگونه که اگر با وجود شاه، مردم در بی خبری بودند هم انقلابی رخ نمی داد. انقلاب حضرت مهدی (عج)، که انقلابی اسلامی با پشتیبانی عموم مردم در سطح جهان است، نیاز این قاعده مستثنی نیست. هر اندازه دامنه ظلم و فساد و به همان نسبت وسعت بیداری مردم عمیقتر باشد انقلاب حاصل از آن گسترده تر خواهد بود. روی همین اساس معصومین (علیهم السلام) فرموده اند که پس از آنکه زمین از ظلم و فساد پر شود و گردانندگان و متولیان امور مردم در راه استثمار و بهره کشی آنها در گوشہ گوشہ دنیا به قتل و جنایت دست زند و امنیت جانی و مالی را از آنان بگیرند و زندگی را بر عدالت طلبان و حق خواهان تنگ کنند و با قوه قهریه یا حیله و تزویر، ملتها را به سوی مطامع و خواستهای شیطانی خویش بکشانند و آنها را از فطرت انسانی دور سازند و با تحمیل زندگی سراسر مادی و دور از معنویت و اخلاق، حیات را برای آنها پوج و بی معنا کنند، خداوند متعال در بطن چنین دنیای پر از فساد و ستم، ملتی را برمی انگیزد و به او کمک می کند و تمامی وسائل و ابزارهای لازم را برای یک انقلاب ظفرمند در اختیارش قرار می دهد. رهبری فرزانه و عادل که از اهل قم است با امتی حق طلب به پا می خیزند و به وسیله این حرکت و نهضت مقدس، صلای عدالت طلبی و فریاد بیداری

۵۸ / بو ساحل انتظار

در کل جهان بلند می شود. مردم دنیا به اصالت اسلام و مکتب بر حق تشیع و پیام نورانی آن، که رهایی از دام هر اسارت و بند شیطانی و رسیدن به حیات خالص و دور از شرک و طاغوت زدگی است، متوجه می شوند و به تدریج این آگاهی عمق بیشتری می یابد، تا آنجا که مطابق حدیثی از امام صادق (ع) «خداآنده بزرگ از قم، که مرکز این بیداری و حرکت است، حجت خود را بر تمام دنیا از شرق و غرب، تمام خواهد کرد و این امر تا زمان ظهور حضرت مهدی (عج) ادامه می یابد» (سفینه البحارج ۲ ص ۴۴۵ ماده قم). این دو عنصر، یعنی ظلم و فساد عالمگیر و بیداری و توجه عمومی و رشد فکری، جهان را در آستانه انفجاری عظیم و خیزشی فراگیر قرار خواهد داد و زمینیان را طالب و منظر مصلحی بر حق خواهد کرد. بدین سان مسلم است که انقلاب حضرت امام (ره) ریشه در روایات دارد. انگیزه حضرت امام (ره)، بعنوان یک منتظر واقعی، در قالب اصلاح بزرگ جلوه می کند و تمام فریادش «از غم دوست» است و در انتظار «دادرس» کل به قیامی عظیم دست می زند و در طول «سالها» و در پشت «حادثه ها» پانزده خرداد را شروع انتظار فرج می نامد که فرمود:

از غم دوست در این میکده فریاد کشم
دادرس نیست که در هجر درخش داد کشم

سالها می گذرد حادثه ها می آید
انتظار فرج از نیمه خرداد کشم

علامات ظهور در قرآن و حدیث

۶۱ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

۱- امام صادق (ع) در خصوص قول خدای تعالی که فرمود «هدی للّمُتَقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ»^۱ می فرماید: متین، شیعیان علی ابن ایطالب (ع) هستند و غیب، حجت غایب است^۲ و شاهدان این آیه قول خدای تعالی است که می فرماید «وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آئِهٖ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبَ لِلّهِ فَإِنْتَظِرُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَنَظِّرِينَ»^۳ (گویند چرا بر او نشانه ای از جانب خدا نیامد پاسخ ده که دانای غیب خداست پس منتظر باشد من هم با شما منتظر میباشم). امام صادق (ع) فرمود: نشانه، همان غیب است و غیب، حجت خداست و مصدق این مطلب قول خدای تعالی است که فرمود: «وَجَعَلْنَا إِنَّمَا مَرْيَمَ وَأُمَّةَ آئِهٖ»^۴ (پسر مریم و مادرش را بر خلائق حجت قراردادیم) و در همین رابطه در حدیث دیگری فرمود: این آیه در حق کسانی است که به قیام قائم (عج) ایمان بیاورند و آنرا حق بدانند^۵.

۲- امام رضا (ع) فرمود: مگر نشنیده اید گفتار خدای متعال را که فرمود: «فَإِنَّمَا مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَنَظِّرِينَ» (پس منتظر باشد که من هم باشما از جمله انتظار کشند گانم)^۶? پس صبر و شکیبایی را پیشه خود سازید که فرج بعد از یأس و نومیدی خواهد آمد، اقوامی که پیش از شما بودند از شما شکیبا تر بودند^۷.

۱- بقره آية ۲۷۴

۴- مؤمنون آية ۵۰

۲- المُتَقِينَ شیعه علی و الغیب هو الحجه الغائب

۵- يوم الخلاص جلد ۱ ص ۲۵۶

۳- اعراف آية ۷۱

۶- بخار الانوار جلد ۵۲ ص ۱۲۹

۶۲ / بر ساحل انتظار

۳- امام باقر (ع) در تفسیر آیه شریفه «وَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَمَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا»^۱ فرموده است: «منظور از "خیرات" ولایت اهل بیت است و منظور از "یأت بکم" یاران قائم (عج) می باشد».^۲

۴- پیشوای ششم جهان تشیع امام صادق (ع) در ضمن تفسیر آیه شریفه «وَلَنْذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ»^۳ (پیش از کیفر بزرگ با کیفر کوچک آنها را عذاب خواهیم کرد) فرمود: «انَّ الْعَذَابَ الْأَدْنَى هُوَ الْقَحْطُ وَالْجَدَبُ وَغَلَاءُ السُّفْرِ قَبْلَ خُروجِ القَائِمِ بِالسَّيْفِ وَالْعَذَابُ الْأَكْبَرُ الْمَهْدِيُّ بِالسَّيْفِ فِي آخرِ الزَّمَانِ» کیفر کوچک قحطی، خشکسالی و گرانی قیمتها در آستانه ظهور قائم (عج) است و کیفر بزرگ شمشیر بران مهدی (ع) در آخر الزمان است.^۴

۵- امام باقر (ع) در تفسیر آیه شریفه «سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ»^۵ (نشانه های خود را در وجود آنها و پیرامون نشان می دهیم تا برایشان آشکار شود که او حق است) فرمودند: «نُرِيهِمْ فِي أَنفُسِهِمْ الْمَسْخَ وَنُرِيهِمْ فِي الْأَفَاقِ إِنْتِفَاضُ الْأَفَاقِ عَلَيْهِمْ قَيَرَوْنَ قُدرَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَنفُسِهِمْ وَفِي الْأَفَاقِ» در وجود آنها مسخ و در پیرامون آنها خسف را به آنها نشان می دهیم تا قدرت خدارا در وجود خود و در اطراف خود بییند و بر آنها روشن شود که او حق است.

۱- بقره، آیه ۱۴۸

۲- يوم الخلاص، جلد ۲، صفحه ۴۲۵

۳- سجده، آیه ۲۱

۴- يوم الخلاص، جلد ۲، صفحه ۸۲۵

۵- فصلت آیه ۵۳

۶۳ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

”حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ“ یعنی بدانند که ظهور قائم (ع) از سوی پروردگار متعال حق است و مردم به طور حتم آنرا خواهند دید.^۱

۶- امام باقر (ع) آنجا که از سپاه سفیانی بحث می کند که به فرماندهی حزیمه اموی به سوی حجاز عزیمت می کنند، در تفسیر آیه «وَكَوَّرَى
إِذْ فَرِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأَخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ»^۲ (ای کاش بینی هنگامی را که هراسان شوند و دیگر گریزی نیست و از جایگاهی نزدیک گرفتار می شوند) فرمود: «مِنَ الصَّوْتِ وَذَلِكَ الصَّوْتُ مِنَ السَّمَاءِ» آن صیحة آسمانی است «وَأَخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ مِنْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ خَسَفٌ بِهِمْ» که جبرئیل از آسمان بانگ می زند و از پایشان در زمین فرو می روند و آن هنگامی است که در دو متزلی مدینه منوره می باشند و در میان حما و مر در سرزمین بیدا خسف می شوند مردی از سپاه جدا می شود و به دنبال شترش می رود، چون بر می گردد احدی از سپاهیان نمی یابد و هیچ سر نخی پیدا نمی کند و او گزارش سپاه را به مردم می دهد.^۳

۷- امام صادق (ع) خطاب به یار و فادرش محمد بن مسلم فرمود: پیش از قیام قائم (عج) نشانه هایی است که خداوند آنها را ظاهر خواهد ساخت. محمد بن مسلم پرسید آنها چیست؟ فرمود: آنها را خداوند چنین فرموده است: «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ

۱- بحار الانوار ج ۵۲ ص ۲۲۱ - يوم الخلاص ص ۱۰۹

۲- سی آبه ۵۱

۳- بحار الانوار ج ۵۲ ص ۱۸۸

٦٤ / بر ساحل انتظار

الأنفسِ وَ الشُّمَراتِ وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ»^١ (و شمارا به سختیهایی چون ترس و گرسنگی و نقصان اموال و مرگ و آفات زراعت آزمایش می کنیم و صبر پیشگان را بشارت ده). و در تفسیر آن فرمودند: «وَ لَنَبْلُوَنَّكُم» یعنی المؤمنین قبل خروج القائم «بِشَاءِ مِنَ الْخَوْفِ» مِنْ مُلُوكِ بَنِي فَلَانِ فِي آخر سلطانهم «وَ الْجُوعِ» بِغَلَاءِ أَسْعَارِهِمْ «وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ» بِكَسَادِ التَّجَارَاتِ وَ قِلَّةِ الْفَضْلِ «وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَنفُسِ» مَوْتُ دَرِيعَ «وَ الشُّمَراتِ» قِلَّهُ مَا يُزْرَعُ «وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ» عِنْدَ ذَلِكَ بِتَعْجِيلِ خُرُوجِ القائم وَ ذَلِكَ بَعْدَ فِتْنَهُ صَمَاءِ صَيْلَمِ يَسْقُطُ فِيهَا كُلُّ وَلِيَجِهٍ وَ بَطَانَهُ فَيَثْبُتُ الْجَارُ عَلَى جَارِهِ فَيَضُربُ غُنَّقَهُ فَالْزِمُوا الْأَرْضَ وَ لَا تُحَرِّكُوا يَدًا وَ لَا رِجْلًا» «وَ لَنَبْلُوَنَّكُم» یعنی امتحان می کنیم شما مومنین را قبل از خروج قائم "بِشَاءِ مِنَ الْخَوْفِ" یعنی بوسیله پادشاهان بنی فلان در آخر سلطنت آنها "وَ الْجُوعِ" یعنی با گرانی قیمتها "وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ" یعنی با کسدی تجارت و کمی در آمد "وَ الْأَنفُسِ" یعنی با مرگهای پیاپی و ناگهانی "وَ الشُّمَراتِ" یعنی با کمی رشد زراعت "وَ بَشَرِ الصَّابِرِينَ" یعنی نوید بدده در آن زمان صبر پیشگان را با ظهور قائم(عج) و آن بعد از یک فتنه سخت و کمرشکن است که هر دوستی و خویشی را به هم می ریزد، همسایه به همسایه اش هجوم برده گردنش را می زند، در چنین روزگاری به زمین بچسید و دست و پای خود را تکان ندهید.^۲

۱- بقره آبه ۱۰۵

۲- غیبت نعمانی ص ۱۳۲ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۲۴۱

٦٥ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

٨ - امام صادق (ع) در تفسیر آیه شریفه «اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبِّي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا^١» (بدانید که خداوند زمین را پس از مرگش زنده می سازد) فرمود: «كَفَرَ أَهْلُهَا فَيُحِبِّيهَا اللَّهُ بِالْقَائِمِ» پس از مرگ زمین به سبب کفر مردم، خداوند با قائم (عج) آنرا زنده می کند^٢.

٩ - امام باقر (ع) در تفسیر آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقاً لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلٍ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهَهَا فَنَرُدُّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا^٣» (ای اهل کتاب ایمان آورید به آنچه نازل کردیم که تصدیق کننده چیزیست که در نزد شماست پیش از آنکه به صورتها بینیم و آنها را به پشت سر شان برگردانیم) فرمود: «لَا يَفْلِتُ مِنْ جَيْشِ السُّفِيَّانِ الَّتِي لَكُمْ فِي خَسْفِ الْبَيْدَاءِ سَوَى ثَلَاثَةَ نَفَرٍ يَحُولُ اللَّهُ وُجُوهُهُمْ فِي أَقْفَافِهِمْ وَذَلِكَ عِنْدَ قِيامِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ (عج)» از سپاه سفیانی جز سه نفر باقی نمی ماندو سایرین در زمین بیدا در کام زمین فرو می روند و این سه نفر صورتشان به پشت برگردانیده می شود و در آن هنگام مهدی (عج) قیام می کند^٤.

١٠ - امام صادق (ع) در تفسیر آیه شریفه «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ لَوْكَرَهُ الْمُشْرِكُونَ»^٥ (خداوند تعالی خدایی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا بر همه دینها غالب گردداند، هر چند مشرکان نا خوش دارند) فرمود: «وَاللَّهِ مَا نُزِّلَ

١- حدیث آیه ١٧

٢- بحار ج ٥١ ص ٧٦ - يوم الخلاص ج ٢ ص ٦٣٦

٣- سپاه آیه ٤٧

٤- بحار ج ٥٢ ص ٢٣٨ - يوم الخلاص ج ٢ ص ١١٢

٥- صف آیه ٩

۶۶ / بو ساحل انتظار

تَأْوِيلُهَا بَعْدَ وَلَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّى يَخْرُجَ الْقَائِمُ لَمْ يَبْقِ
كَافِرٌ وَلَا مُشْرِكٌ بِالِامْامِ إِلَّا كَرِهَ خُروجَهُ حَتَّى لو كَانَ كَافِرًا وَمُشْرِكٌ فِي
بَطْنِ صَخْرَهِ لَقَاتَ يَا مُؤْمِنٍ فِي بَطْنِي كَافِرًا فَاقْتُلْهُ «بَخْدَا سُوْگَنْدَاهِينَ آيَه
تَحْقِيقِ نِيافَتِهِ وَتَحْقِيقِ نِمَى يَابِدَ تَارُوزِيَ كَهْ قَائِمُ (ع) ظَهُورُ كَنْدَ چُونَ او
ظَهُورُ كَنْدَ، هِيجَ كَافِرُ وَيَا مُشْرِكَيِ ظَهُورُ او رَا خُوشَ نَخْواهَدَ دَاشْتَ حَتَّى
اَگْرَ كَافِرُ وَيَا مُشْرِكَيِ در دَلِ سَنْگَيِ باشَدَ، آن سَنْگَ خَواهَدَ گَفْتَ اَيِ
مُؤْمِنَ در دَلِ مِنْ كَافِرِي اَسْتَ او رَا بهِ قَتْلَ بُرسَانَ^۱.

۱۱ - آیَه پنجم سوره قصص را امام زمان (ع) روی دست پدر بزرگوارشان تلاوت فرمود: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
اسْتُضِعْفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ وَتَرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجَنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ»^۲ (به نام خدای بخشاینده مهریان و ما اراده نموده ایم که بر کسانی که در روی زمین به استضعفاف کشیده شده اند منت نهاده، آنها را پیشوا و وارث روی زمین قرار دهیم و برای آنها در روی زمین امکانات فراهم کنیم و به فرعون و هامان و سپاهیان آنها نشان دهیم آنچه را که از آن می ترسیدند.) امام صادق (ع) هر وقت این آیه را تلاوت می کرد می فرمود: «وَاللَّهِ إِنَّ
تَنْزِيلَ هَذِهِ الْآيَهِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ وَتَأْوِيلَهَا فِينَا» به خدا سوگند این آیه نزولش درباره بنی اسرائیل و تاویلش در حق ماست.^۳

۱ - بحار ج ۵۱ ص ۶۰ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۵۰۴

۲ - قصص آیه ۵

۳ - الزام الناصب ص ۲۲۰ - بحار ج ۵۳ ص ۲۶ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۱۵۰

۶۷ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

۱۲- امام باقر (ع) فرمود: «اِذَا ظَهَرَ قَائِمًا أَهْلَ الْبَيْتِ قَالَ لِلنَّاسِ "فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ"»^۱ «خِفْتُكُمْ عَلَى نَفْسِي وَجِئْتُكُمْ لِمَا أَذِنَ لِي رَبِّي وَأَصْلَحَ أَمْرِي» هنگامی که قائم ما ظهور کند، به مردم می فرماید: (از شما فرار کردم هنگامی که ترسیدم از شما پس خداوند به من حکم عطا کرد و مرا از مرسلین قرار داد) ترسیدم از شما به خاطر جانم و آمدم بسویتان بخاطر اذن خدا به من جهت اصلاح امرم .^۲

۱۳- امام کاظم در تفسیر آیه شریفه «وَآسِنَعَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةُ ظَاهِرَةٍ وَبَاطِنَةٍ»^۳ (نعمتها ظاهري و باطنی خود را برا شما سرازیر کردم) فرمودند: «النِّعْمَةُ الظَّاهِرَةُ الْإِمَامُ الظَّاهِرُ وَالبَاطِنَةُ الْإِمَامُ الْغَائِبُ يَغِيبُ عَنْ أَبْصَارِ النَّاسِ شَخْصَةً وَكَأَيْغِيبُ عَنْ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ذِكْرَهُ وَهُوَ الثَّانِي عَشَرَ مِنَ يُسَهِّلُ اللَّهُ لَهُ كُلَّ عَسِيرٍ وَيُذَلِّلُ لَهُ كُلَّ صَعْبٍ وَيُظْهِرُ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَيَقْرُبُ عَلَيْهِ كُلَّ بَعِيدٍ» نعمت ظاهري، امام آشکار است و نعمت باطنی ، امامی است از دیده ها پنهان، که جسم او از دیده ها پنهان خواهد شد ولی یاد او در دلها زنده خواهد بود. او امام دوازدهم ماست که خداوند هر مشکلی را برا او آسان سازد و هر سختی را برا او هموار نماید و گنجهای زمین را برای او آشکار نموده، دور و دراز را برای او نزدیک و کوتاه نماید .^۴

۱- شعر آیه ۲۱

۲- بحاج ۵۲، ص ۲۸۱ - ۲۹۲ - یوم الخلاص ج ۱ ص ۴۸۱ (مرسلین در حق حضرت معنای لغوی است نه اصطلاحی)

۳- لقمان آیه ۲۰

۴- بحاج ۵۱ ص ۱۵۰ و ۶۴ - یوم الخلاص ص ۲۷۹

۶۸ / بر ساحل انتظار

۱۴- امام باقر (ع) در تفسیر آیه شریفه «قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَأْوِكُمْ غَوراً فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ»^۱ (بگو هیچ اندیشیده اید که اگر دچار قحطی آب شوید چه کسی برای شما آب گوارا خواهد آورد؟) فرمود: «نُزِلتَ فِي الْإِيمَانِ إِنْ أَصْبَحَ إِمَامُكُمْ غَائِبًا عَنْكُمْ فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِإِيمَانٍ ظَاهِرٍ يَأْتِيكُمْ بِأَخْبَارِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَبِحَلَالِ اللَّهِ وَحَرَامِهِ أَمَا وَاللَّهُ مَاجَاهَ تَاوِيلُ هَذِهِ الْآيَةِ وَلَابِدَّ أَنْ يَجِيءَ تَاوِيلَهَا» این آیه در حق امام (ع) نازل شده است: اگر امام شما از دیده ها یتان غائب شود، چه کسی برای شما امام ظاهري خواهد آورد که احکام حلال و حرام و اخبار آسمان و زمین را برای شما بازگو کند؟^۲ پیامبر اکرم (ص) در همین مورد می فرماید: «الْمَهْدِيُّ يَغِيبُ عَنِ النَّاسِ غَيْبَهُ طَوِيلَهُ يَرْجِعُ عَنْهَا قَوْمٌ وَيَثْبِتُ أَخَرَوْنَ» مهدی از دیده مردمان، مدتی بس دراز، غائب می شود و هنگامی بر می گردد که قومی از او برگشته، گروهی بر اعتقاد خود استوار مانده اند.

۱۵- امام صادق (ع) در تفسیر آیه شریفه «فَلَا أَقِسْمُ بِالْخُنُسِ الْجَوَارِ الْكُنُسِ»^۳ (قسم نمی خورم به ستارگان بازگشت کنده گردش کنده پنهان شونده) فرمود: «أَنَّهُ إِمَامٌ يُخَسِّنُ فِي زَمَانِهِ عِنْدَ انْقِطَاعِ مِنْ عِلْمِهِ عِنْدَ النَّاسِ سَنَةُ سِتِّينَ وَ مِئَتَيْنِ ثُمَّ يَظَاهِرُ كَالشَّهَابِ الثَّاقِبِ يُوقَدُ فِي الْلَّيْلِ وَ الضَّمَاءِ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ قَرَّتْ عَيْنُهُ» این آیه در حق امامی است که در زمان خود از دیده ها ناپدید می شود و در سال ۲۶۰ اطلاعات مردم از او قطع

۱- ملک ۲۰

۲- بحار ج ۵۱ ص ۵۲ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۳۲۰

۳- تکویر ۱۵ - ۱۶

۶۹ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

می گردد آنگاه چون ستاره ای در خشان ظاهر می شود و شب تاریک را با نور خود روشن می سازد. هر کس زمان او را درک کند چشمش روشن می شود»^۱.

۱۶ - پیشوای ششم شیعیان در تفسیر آیه شریفه «يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ قَبْلُ خَذْلِهِ بِالنَّوَاصِيِّ وَالْأَقْدَامِ»^۲ (بد کاران به سیماشان شناخته شوند پس موی پیشانی آنها را با پاهایشان بگیرند) فرمود: «كَيْفَ يَحْتَاجُ الْجَبارُ تَعَالَى إِلَى مَعْرِفَةِ خَلْقِ أَنْشَاهُمْ وَهُمْ خَلْقُهُ لَوْقَامَ قَائِمُنَا أَعْطَاءَ اللَّهُ السَّيِّمِيَاءَ قَيَّامُرُ بِالْكَافِرِ ثُمَّ يَخْبِطُ بِالسَّيِّفِ خَبْطًا» خداوند تبارک و تعالی، که مخلوقات را آفریده، هر گز نیازی به شناخت آنها ندارد. هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند به او علم قیافه شناسی عطا می کند و او دستور می دهد که کافران را با شمشیر گردن بزنند.^۳

۱۷ - امام صادق (ع) در تفسیر آیه «وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا»^۴ (چه کسی ستمکار تراز کسی است که نگذارد در مساجد خداوند نام او یاد شود و برای ویرانی آن تلاش کند) می فرماید: «هُمُ الرُّؤُومُ كَانُوا ظَاهِرُوا بُخْتَنَصَرَ عَلَى خَرَابِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ فَلَيْسَ فِي الْأَرْضِ رُومٌ يَدْخُلُهُ إِلَّا وَهُوَ خَائِفٌ أَنْ يُضْرَبَ عَنْقَهُ أَوْ قَدْ أَخْيَفَ بِإِدَاءِ الْجِزِيَّةِ لَهُمْ

۱- بخاری ۵۱ ص ۵۱ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۲۷۷

۲- رحمان آیه ۴۱

۳- بخاری ۵۱ ص ۳۲۱ - يوم الخلاص ج ۱ ص ۵۱۷

۴- بقره آیه ۱۱۴

۷۰/ بر ساحل انتظار

فِي الدُّنْيَا خَرْزٌ أَمَا خَرْزُهُمْ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّهُ إِذَا قَامَ الْمَهْدِيُّ وَفُتُحَتِ الْقُسْطَنْطَنْطِينِيَّةُ
فَتَلَهُمْ فَذَلِكَ الْخَرْزُ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ» آنها رومیها هستند که
بخت النصر را در تخریب بیت المقدس یاری کردند، آنروز هیچ
رومی (یهودی) وارد بیت المقدس نمی شود جز اینکه ترس دارد که
گردنش از پیکرش جدا گردد و یا جزیه از او گرفته شود. خواری آنها در
دنیا کشته شدن آنهاست به دست حضرت بقیه الله در قیام شکوهمند آن
حضرت به هنگام فتح قسطنطینیه (استانبول)، و برای آنها در آخرت
عذابی است بزرگ.^۱

۱۸- امام صادق(ع) در تفسیر آیه شریفه «الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ» (سلطنت
امروز از آن خدادست) فرمود: «الْمُلْكُ لِلَّهِ الْيَوْمَ وَقَبْلَ الْيَوْمِ وَبَعْدَ الْيَوْمِ وَ
لَكِنْ إِذَا قَامَ الْقَائِمُ لَمْ يُعْبَدِ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ» سلطنت، همیشه از آن خدادست،
لکن هنگامی که قائم ما قیام کند، جز خدای تبارک و تعالی پرستیده
نمی شود. «يُرْفَعُ الْمَذَاهِبُ فَلَا يَقْعِدُ إِلَّا الَّذِينَ الْخَالِصُونَ» همه ادیان و مذاهب
از روی زمین برداشته می شود و جز دین خالص باقی نمی ماند. «الْمَهْدِيُّ
إِذَا خَرَجَ يَفْرَحُ بِهِ جَمِيعُ الْمُسْلِمِينَ خَاصَّتِهِمْ وَعَامَّتِهِمْ» چون مهدی(عج)
خروج کند، از همه مسلمانان رفع گرفتاری شود و برای همه آنها اعم از
خواص و عوام فرج حاصل گردد. «يَرْضى عَنْ خِلَافَتِهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَأَهْلُ

۱- يوم الخلاص ج ۲ ص ۹۷۶

۲- سعی آنده ۵۶

۷۱ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

السَّمَاءُ وَ الطَّيْرُ فِي الْجَوَّ از خلافت او ساکنان زمین و آسمان و پرنده‌گان در هوا خشنود می شوند.^۱

۱۹- امیر مومنان علی (ع) در باره اصحاب حضرت مهدی (عج)، ذیل آیه «آئَنَا تَكُونُوا يَأْتِيَاتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا»^۲ (هر کجا که باشید خدا همه شما را خواهد آورد.) می فرماید: «هُمُ الْمَفْقُودُونَ عَنْ فُرْشِهِمُ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِمْ «آئَنَا تَكُونُوا يَأْتِيَاتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا» آنها اصحاب مهدی (عج) هستند از بالینشان ناپدید شوند و خداوند تبارک و تعالی در حق آنها فرموده است: «هر کجا باشید خداوند همه شما رامی آورد.» امام صادق (ع) هم در همین زمینه می فرماید: «إِذَا أَذْنَ الْإِمَامُ دَعَاهُ اللَّهُ بِاسْمِهِ (أَيْ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ) فَأَتَيْخَتْ لَهُ صَحَابَتُهُ وَهُمْ أَصْحَابُ الْأُلُوِّيَّةِ فَمِنْهُمْ مَنْ يُفْتَقَدُ عَنْ فِرَاسَيْهِ لَيْلًا فَيُضْبِحُ فِي مَكَّةَ وَمِنْهُمْ مَنْ يُرَى يَسِيرُ فِي السَّحَابِ نَهَارًا» (هنگامی که به امام زمان (ع) فرمان ظهور بر سر خدارا با اسم اعظمش می خواند و همه یارانش از سراسر جهان گرد می آیند که آنها یاران پرچمدار او هستند. گروهی از آنها شبانه از بالینشان ناپدید می شوند و صبح در مکه حاضر می شوند و برخی از آنها آشکارا دیده می شوند که بر روی ابرها سیر می کنند.^۳

۲۰- امام صادق (ع) در لوح مادرش حضرت فاطمه زهرا (س) یک حدیث طولانی را مشاهده نمود که در آن خدای تعالی حال مومنین را در عهد

۱- يوم الخلاص ج ۲ ص ۶۶۹

۲- بقره آیه ۱۶۸

۳- يوم الخلاص ج ۱ ص ۴۱۱

۷۲/ بر ساحل انتظار

غیت حضرت ولی عصر (عج) وصف نموده است و فرازی از آن را در اینجا می آوریم: «سَيِّدُ الْأَئِمَّةِ فِي غَيْرِهِ وَيَتَهَادَوْنَ رُؤُسُهُمْ كَمَا تَهَادَى رُؤُسُ الْتُّرْكِ وَالدَّيْلَمِ قَيْقَلُونَ وَيُحَرَّقُونَ وَيَكُونُونَ خَائِفِينَ مَرْعُوبِينَ وَجِلِّينَ تُصْبِحُ الْأَرْضُ بِدِمَائِهِمْ وَيَقْشُوا الْوَيْلَ وَالرَّيْلَ فِي نِسَائِهِمْ أُولَئِكَ أَوْلِيَائِيْ حَقًا بِهِمْ أَدْفَعُ كُلَّ فِتْنَةٍ عَمِيَاءَ حِنْدِسٍ وَبِهِمْ أَكْشِفُ الزَّلَازِلَ وَأَدْفَعُ الْآصَارَ وَالْأَغْلَالَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَتَّدُونَ» دوستان او در زمان غیبتیش خوار و زیون می شوند و سرهای آنها چون سرهای ترک و دیلم هدیه فرستاده می شود. آنها کشته می شوند، سوزانیده می شوند و تازنده هستند با ترس و وحشت و اضطراب زندگی می کنند. زمین از خون آنها گلگون می شود. ناله و فریاد در میان زنهای آنها آشکار می شود. آنها دوستان واقعی من هستند و من بوسیله آنها امواج فتنه های تیره و تار را که چون تیرگی شب در افق زندگی ظاهر می شود دفع می کنم و به وسیله آنها اضطرابات را رفع می کنم و سختیها و گرفتاریها را بر طرف می کنم. بر آنهاست صلوات و رحمت از پروردگارشان و آنها هستند هدایت یافتنگان.^۱

۲۱- امام باقر در تفسیر آیه شریفة «وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدَّيْنُ لِلَّهِ»^۲ (با کافران جهاد کنید تا وقتی که فتنه و فساد از روی زمین بر طرف شود و همگان به دین خدا باشند) فرمود: «لَمْ يَجِدْهُمْ تَأْوِيلُهَا فَإِذَا جَاءَهُمْ تَأْوِيلُهَا يُقْتَلُ الْمُشْرِكُونَ حَتَّى يُؤَخِّذَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا يَكُونُ شِرِّكَ

۱- عيون الاخبار ۱ ص ۲۵

۲- بقره آیه ۱۹۳

۷۳ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

ذَلِكَ فِي قِيامِ قَائِمَنَا أَنَّهُ يُقْتَلُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ» هنوز تاویل آن نرسیده است هنگامی که تاویل آن باید مشرکان کشته می شوند، تابه توحید بگرایند. دیگر از شرک اثری نمی ماندو آن به هنگام قیام قائم ماست که کافران و منافقان را ریشه کن می سازد.^۱

۲۲- امام باقر (ع) در تفسیر آیه شریفه «فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ إِنَّ أَمْهَلَهُمْ رُوَيْدًا»^۲ (پس توایی رسول اند کی کافران را مهلت ده) فرمود: «أَمْهَلِ الْكَافِرِينَ يَا مُحَمَّدُ رُوَيْدًا لَوْبَعِثَ الْقَائِمَ فَيَنْتَقِمُ مِنَ الْجَبَارِينَ وَالظُّواغِيَّاتِ مِنْ قُرَيْشٍ وَبَنِي أَمَيَّةَ وَسَائِرِ النَّاسِ» ای محمد(ص) کافران را کمی دیگر مهلت بده. هرگاه قائم قیام کند، از ستمگران وابر جناحتکاران قریش، بنی امیه و هر قوم دیگر انتقام خواهد گرفت.^۳

۲۳- پیشوای پنجم شیعیان در تفسیر آیه شریفه «خَاسِعَةَ أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ»^۴ (دیدگانش فرو رفته خاک ذلت آنها را پوشانیده آن روزی است که وعده داده می شوند). فرمود: «يَعْنِي يَوْمَ خُرُوجِ الْقَائِمِ» روز خروج قائم (عج) را اراده کرده است.^۵

۲۴- امام باقر در تفسیر آیه شریفه «إِنَّ نَشَأْ نَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَغْنَافُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ»^۶ (اگر بخواهیم برای آنها نشانه ای از آسمان

۱- بخاری ۵۲ ص ۳۴۵ و ۳۷۸ - يوم الخلاص ص ۵۲۲

۲- طارق آیه ۱۷

۳- الزام الناصب ص ۲۴۲

۴- معارج آیه ۴۴

۵- بخاری ۵۲ ص ۱۲۰ - روزگار رهایی ج ۲ ص ۸۶۴

۶- شعراء آیه ۴

۷۴ / بر ساحل انتظار

می فرستیم که گردنها یشان در برابرش خاضع می شود) فرمود: «سَيَقْعُلُ اللَّهُ ذَلِكَ بِهِمْ رَكُودُ الشَّمْسِ مِنَ الزَّوَالِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ حَتَّى يُلَاخِظَ النَّاسُ ذَلِكَ وَظُهُورُ وَجْهِهِ رَجُلٌ فِي عَيْنِ الشَّمْسِ يُعْرَفُ بِحَسْبِهِ وَنَسْبِهِ وَذَلِكَ فِي زَمَانِ السُّفِيَّانِيِّ وَعِنْدَهَا يَكُونُ بَوَارُهُ وَبَوَارُهُ» بزودی خداوند این نشانه را خواهد فرستاد: خورشید از موقع زوال تا به وقت عصر در وسط آسمان خواهد ماند. همه متوجه این نشانه خواهند شد. آنگاه سیمای مردی را در قرص خورشید خواهد دید که نام و نشان او را خواهند شناخت. این نشانه پرشکوه در عهد سفیانی خواهد بود. در آن هنگام سپاه سفیانی نابود خواهد شد و خود سفیانی هم نابود خواهد شد.^۱

۲۵- امام حسین (ع) می فرماید: «يَنَادِي مُنَادٍ بِاسْمِ الْمَهْدِيِّ فَيَسْمَعُ مَنْ بِالْمَشْرِقِ وَمَنْ بِالْمَغْرِبِ» منادی آسمانی به نام مهدی (عج) ندا می کند. هر کسی که در شرق و غرب جهان باشد آن ندارا می شنود. امام زین العابدین (ع) می فرماید: «وَاللَّهِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ لَيَّنَ حَيْثُ يَقُولُ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصِّيَحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ»^۲ فَلَا يَقِنُ فِي الْأَرْضِ أَحَدٌ إِلَّا خَضَعَ وَذَلَّتْ رَقَبَتُهُ لَهَا وَ "يَشَّبَّهُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ" ^۳ عَلَى الْحَقِّ وَهُوَ النَّدَاءُ الْأَوَّلُ وَ يَرْتَابُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ حِينَ النَّدَاءِ الثَّانِي» به خدا سوگند این مطلب در

۱- ارشاد مجید ص ۳۳۸ - یوم الخلاص ص ۸۴۴

۲- یوم الخلاص ج ۲ ص ۸۶۸

۳- ق آية ۴۲

۴- ابراهیم آية ۲۷

۷۰/ علامات ظهور در قرآن و حدیث

کتاب خدا بسیار صریح بیان شده، آنجا که می فرماید گوش فراده هنگامی که منادی از نقطه نزدیکی نداسر می دهد. آنروز به حق آن صحیح را می شوند. آنروز روز خروج است. در روی زمین احمدی باقی نمی ماند جز اینکه در برابر این بانگ آسمانی خاضع و منقاد می شود. خداوند، آنانکه ایمان آورده اند را برا ایمان راسخ و عقیده ثابت پا بر جا نگه می دارد و این بانگ نخستین است. ولی کسانی که در دلها یشان بیماری هست، در بانگ دوم دچار شک و تردید می شوند. امام صادق (ع) پیرامون همین آیه شریفه می فرماید : «**فَيُؤْمِنُ أَهْلُ الْأَرْضِ إِذَا سَوَّعُوا الصَّوْتَ مِنَ السَّمَاءِ** » آلا انَّ الْحَقَّ فِي عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَشِيعَتِهِ» فَإِذَا كَانَ مِنْ صَعْدَةَ إِبْلِيسَ فِي الْهَوَاءِ حَتَّى يَتَوَارَى عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ قَيْنَادَى» آلا إنَّ الْحَقَّ فِي فُلَانِ» اهل زمین هنگامی که بانگ آسمانی را بشنوند که از آسمان بانگ می زند که «آگاه باشد حق با علی بن ایطالب و شیعیان اوست» همه ایمان آورند. روز بعد شیطان در فضا بالا می رود و در حالیکه مردم او را نمی بینند بانگ می زند که «آگاه باشد که حق با فلانی است». ^۱

۲۶- مولای متقیان امیر مومنان علی (ع) در تفسیر آیه شریفه «**فَاخْتَلَفَ الْأَخْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ**»^۲ (باز فرق یهود و نصاری بین خود اختلاف اند اختند) فرمود: «**إِنْتَظِرُوا الْفَرَجَ مِنْ ثَلَاثَ اخْتِلَافٍ أَهْلِ الشَّامِ فِيمَا بَيْنَهُمْ وَالرَّأْيَاتُ السُّودُ مِنْ خُرَاسَانَ وَالْفَزَعَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ**» از مشاهده سه نشانه

۱- یوم الخلاص ج ۲ ص ۸۹۹

۲- زخرف آیه ۶۵

۷۶/ بر ساحل انتظار

منتظر فرج باشد: ۱- اختلاف شامیان ۲- پرچمهای سیاه خراسان ۳- صحیحه آسمانی در رمضان^۱.

۲۷- پیشوای پنجم شیعیان در تفسیر آیه شریفه «وَلَمَنِ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ»^۲ (کسیکه انتقام بگیرد پس از آنکه مورد ستم واقع شده) فرمود: «وَلَمَنِ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ يَعْنِي الْقَائِمُ وَأَصْحَابَهُ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ وَالْقَائِمُ إِذَا قَامَ اتَّصَرَ مِنْ بَنِي أُمَّةٍ وَمِنَ الْمُكَذِّبِينَ وَالنُّصَابِ هُوَ وَأَصْحَابُهُ» این آیه در حق قائم و یاران اوست. هنگامی که قائم (عج) قیام کند از بنی امیه و تکذیب کننده‌ها و ناصبی‌ها انتقام می‌گیرد.^۳

۲۸- پنجمین امام شیعیان در تفسیر آیه شریفه «قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَعْثِثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يُلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ»^۴ (بگو او تو ان است که بر شما عذاب و بلایی از آسمان یا زمین فرستد، یا شما را به اختلاف کلمه و پراکندگی در افکند و بعضی را به عذاب بعضی گرفتار کند) فرمود: "عذاباً منْ فَوْقِكُمْ" دجال و صحیحه آسمانی است. "أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ" خسف سرزمین بید است. "أَوْ يُلْبِسَكُمْ شِيَعًا" عذاب گروه گروه شدن است، که منظور اختلاف در دین و امور مذهبی است. "وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ" چشیدن زیانهای همدیگر و کشت و کشدار در میان اهل قبله است.^۵

۱- بخاری ج ۵۲ ص ۲۲۹ - یوم الخلاص ج ۲ ص ۱۰۴۳

۲- سورا آية ۴۱

۳- یوم الخلاص ج ۱ ص ۴۹۵

۴- انعام آية ۶۵

۵- بخاری ج ۵۲ ص ۱۸۲

۷۷ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

۲۹- امام هادی (ع) در ذیل آیه «بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ»^۱ (بقیه الله برای شما خیر است) می فرماید: «هُوَ الَّذِي يَجْمَعُ الْكَلِمَ وَيَتِمُ النَّعْمَ وَيُحَقِّ اللَّهُ بِهِ الْحَقَّ وَيُزْهِقُ الْبَاطِلَ وَهُوَ مَهْدِيُّكُمُ الْمُسْتَظْرِئُمُ قَرَا» «بَقِيَّةُ اللهِ خَيْرٌ لَكُمْ» وَقَالَ هُوَ وَاللهِ بَقِيَّةُ اللهِ او کسی است که وحدت کلمه ایجاد می کند، نعمتها را کامل می سازد. خداوند حق را به دست او تحقق بخشد و باطل را نابود می سازد او مهدی منتظر شماست. آنگاه این آیه را تلاوت کرد: «بَقِيَّةُ اللهِ خَيْرٌ لَكُمْ» سپس فرمود: به خدا سو گند بقیه (تنها حجت بازمانده خدا) همان مهدی (عج) است.

۳۰- امام حسن عسکری (ع) می فرماید: «إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَمْرَبَهَدْنِ الْمَنَارِ وَالْمَقَاصِيرَ الَّتِي فِي الْمَسَاجِدِ... وَمَعْنَى هَذَا أَنَّهَا مُخْدَلَةٌ مُبْتَدَعَةٌ لَمْ يُبَيِّنَهَا نَبِيٌّ وَلَا حَجَّهُ» چون قائم قیام کند، دستور می دهد که مناره های مساجد و مکانهای مرتفع آن (شاه نشینها) را خراب کنند؛ و این یعنی، اینها بدعت است و هیچ پیامبری و یا وصی پیامبری آنها را بنیاد نکرده است.^۲

۳۱- پیامبر اسلام (ص) فرمود: «كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَفْسَدَ نَسَاؤُكُمْ وَفَسَقَ شَبَابُكُمْ وَلَمْ تَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَلَمْ تَنْهُوا عَنِ الْمُنْكَرِ فَقِيلَ لَهُ وَيَكُونُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللهِ قَالَ نَعَمْ وَشَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَمْرَتُمُ الْمُنْكَرَ وَنَهَيْتُمُ عَنِ الْمَعْرُوفِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللهِ وَيَكُونُ ذَلِكَ قَالَ نَعَمْ وَشَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَغْرُوفَ مُنْكَرًا وَالْمُنْكَرَ مَغْرُوفًا» چگونه اید، هنگامی که بر سر زمانی که زنها یتان فاسد گردند و جوانها یتان بی دین

۱- هود آیه ۸۶

۲- بخاری ج ۵۲ ص ۳۲۲

۷۸ / بر ساحل انتظار

شوند و امر به معروف و نهی از منکر نکنید. پرسیده شد: یا رسول الله! آیا اینگونه خواهد شد؟ فرمود: بله، از آن هم بدتر! چگونه اید زمانی که امر به منکر و نهی از معروف شود؟ گفته شد: یا رسول الله! آیا چنین خواهد شد؟ فرمود: بله، و بدتر از آن! چگونه اید وقتی که می بینید که معروف را منکر و منکر را معروف می کنند.^۱

۳۲- امام صادق فرمود: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ(ص) إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ أَغْرِيَّةً وَ سَيَغُودُ غَرِيَّةً كَمَا بَدَأَ أَفَطُوبَيِّ لِلْغُرَبَاء» پیامبر فرمود: همانا اسلام با غریبی آغاز شد و با غربت باز می گردد پس خوشابه حال غریبها^۲.

۳۳- حذلی بن بشیر می گوید به علی بن الحسین (ع) گفتم که برای من خروج مهدی (ع) را توصیف کن و نشانه های او را به من بشناسان. حضرت فرمود: «يَكُونُ قَبْلَ خُرُوجِهِ خُرُوجٌ رَجُلٌ يُقالُ لَهُ عُوفُ السَّلْمِيُّ بِأَرْضِ الْجَزِيرَةِ وَ يَكُونُ مَأْوَاهُ تَكْرِيتَ وَ قَتْلَهُ بِمَسْجِدِ دِمْشَقِ ثُمَّ يَكُونُ خُرُوجُ شُعَيْبِ بْنِ صَالِحٍ مِنْ سَمَرْقَنْدِ ثُمَّ يَخْرُجُ السُّفِيَّانِيُّ الْمَلْعُونُ مِنَ الْوَادِيِّ الْيَابِسِ وَ هُوَ مِنْ وَلَدِ عَتَبَهِ بْنِ أَبِي سُفِيَّانَ فَإِذَا ظَهَرَ السُّفِيَّانِيُّ اخْتَفَى الْمَهْدِيُّ ثُمَّ يَخْرُجُ بَعْدَ ذَلِكَ» قبل از خروج مهدی (ع) مردی به نام عوف سلمی از زمین جزیره خروج می کند. ماوای او در تکریت است. در مسجد دمشق کشته می شود. پس از آن شعیب بن صالح از سمرقند خروج می کند. پس از آن سفیانی ملعون از بیابان یابس خروج خواهد کرد. او از فرزندان

۱- بخاری ۵۲ ص ۱۸۱

۲- بخاری ۵۲ ص ۱۹۱

۷۹ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

عتبه پسر ابوسفیان است. پس زمانی که سفیانی خروج کند مهدی (ع) مخفی شود و بعد از آن خروج می کند.^۱

۳۴ - محمد بن بشیر گفت که از محمد بن حنفیه شنیدم که می گفت: «إِنَّ قَبْلَ رَايَتَنَا رَأَيْهُ لَآلِ جَعْفَرٍ وَآخَرَى لَآلِ مَرْدَاسٍ فَامَّا رَأَيْهُ آلِ جَعْفَرٍ فَلَيْسَتْ بِشَيْءٍ وَلَا إِلَى شَيْءٍ» پیش از ظهور پرچمهای ما پرچمی برای آل جعفر و پرچمی برای آل مرداس ظاهر خواهد شد. پرچم آل جعفر به حساب نمی آید و دست ایشان به حلقة امارت و ریاست بند نخواهد شد. وقتی که این سخن را شنیدم در غضب شدم و حال آنکه نزدیکترین مردم به او بودم گفتم فدای تو شوم، آیا پیش از بیدقهای شما پرچم دیگری هست؟ فرمود: «إِنَّ وَاللهِ إِنَّ لِبْنَى مَرْدَاسَ مُلْكًا مُوَظَّدًا لَا يَعْرَفُونَ فِي سُلْطَانِهِمْ شَيْئًا مِنَ الْخَيْرِ سُلْطَانِهِمْ عَسْرٌ لَيْسَ قِيهِ يُشَرِّرُ يَدُؤُونَ فِيهِ الْبَعِيدُوْ يَقْصُونَ فِيهِ الْقَرِيبُ حَتَّىٰ إِذَا أَمْنُوا مَكْرُ اللَّهِ وَعِقَابُهُ صِيحَّةٌ لَمْ يَنْتِقِ لَهُمْ رَاعٍ يَجْمَعُهُمْ وَمَنَادٍ يَسْمَعُهُمْ وَلَا جَمَاعَهُ يَجْتَمِعُونَ إِلَيْهَا وَقَدْ ضَرَبَهُمُ اللَّهُ مَثَلًا فِي كِتَابِهِ "حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضَ زُخْرُفَهَا وَازْيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرَنَا لَيْلًا أَوْنَهَارًا فَجَعَلْنَا هَا حَصِيدًا كَانْ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ»^۲ آری به خدا سوگند برای بنی مرداس سلطنتی محکم هست. در ایام سلطنت خودشان اصلا خیری از آنها صادر نمی شود و سلطنتشان نسبت به خلائق، سخت و شدید می شود و اندک خیری در آن نمی باشد. در ایام سلطنت، دور را نزدیک و

۱۸۰/ بو ساحل انتظار

نزدیک را دور می‌سازند، تا وقتی که نسبت به مکرِ الهی و عذابِ او، بی خیال می‌شوند. ناگاه صیحه‌ای عظیم به ایشان می‌رسد؛ یعنی آفتی به دولتشان روی می‌دهد، بطوری که نداشتندۀ ای برای ایشان باقی نمی‌ماند که به ایشان بشنواند؛ یعنی صاحب حکمی در میان ایشان باقی نمی‌ماند که حکم خود را برای ایشان بشنواند و جمعیتی برای ایشان باقی نمی‌ماند که بسوی آن بروند. بدستیکه خدای تعالی در کتاب خود مثلی در حق ایشان فرمود: (تا وقتی که زمین زینت خود را از گل و گیاه اخذ نمود و مزین گردید و اهل زمین چنان گمان نمودند که بر زمین سلط یافتد و مزین نمودن آن در دست ایشان است؛ آنگاه گردانیدیم آن را و مانند جایی نمودیم که زراعت و علف آن را بریده باشدند. بطوریکه گویا دیروز با این گل و گیاه اصلاً رنگی نبود. اینچنین آیات و علامات را برای قومی که در آیات تفکر و تأمل می‌کنند تفصیل می‌دهیم). سپس محمد بن حنفیه سوگند خورد که این آیه در مورد ایشان نازل شده است^۱.

۳۵ - ابن قاسم گوید شنیدم از امام صادق (ع) که فرمود: «عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللِّهِ وَخَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنْظُرُوا لِأَنفُسِكُمْ فَوَاللهِ الرَّجُلُ لَيَكُونَ لَهُ الْغَنَمُ فِيهَا الرَّاعِي فَإِذَا وَجَدَ رَجُلًا هُوَ أَغْلَمُ بِغَنَمٍ مِّنَ الذِّي هُوَ فِيهَا يَخْرُجُهُ وَيَجْرِي إِلَيْهِ ذَلِكَ الذِّي هُوَ أَغْلَمُ بِغَنَمٍ مِّنَ الذِّي كَانَ فِيهَا وَاللهُ لَوْ كَانَتْ لِأَحَدٍ كُمْ نَفْسَانِ يُقَاتِلُ بِوَاحِدَهٖ يَجْرِبُ بِهَا ثُمَّ كَانَتْ الْآخِرَى بَاقِيَةً فَعَمَلَ عَلَى مَا قَدِرَ اسْتَبَانَ لَهَا وَلَكِنَ لَهُ نَفْسٌ وَاحِدَهٖ إِذَا أَذْهَبَتِ التَّوَبَةَ فَإِنَّمَا أَحَقُّ أَنْ تَخْتَارُوا

لَا نَفْسَكُمْ أَنْ أَتَاكُمْ آتٍ مِّنَ الْأَنْظَارِ وَالْعَلَىٰ أَيِّ شَيْءٍ تَخْرُجُونَ وَلَا تَقُولُوا
 خَرَجَ زَيْدٌ فَإِنَّ زَيْدًا كَانَ عَالَمًا وَكَانَ صَدُوقًا وَلَمْ يَدْعُكُمْ إِلَيْ نَفْسِهِ إِنَّمَا
 دَعَاكُمْ إِلَيْ الرَايِهِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ(ص) وَلَوْ ظَهَرَ لَوْفِيَ بِمَا دَعَاكُمْ إِلَيْهِ إِنَّمَا
 خَرَجَ إِلَيْ سُلْطَانٍ مُجْتَمِعٍ لَيْنِقْضَهُ فَالْخَارِجُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَيْ أَيِّ شَيْءٍ يَدْعُوكُمْ إِلَيْ
 الرَّضَىٰ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ فَنَحْنُ نَشَهِدُكُمْ أَنَا لَسْنًا تَرْضَىٰ بِهِ وَهُوَ يَغْصِبُنَا الْيَوْمَ وَ
 لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ وَهُوَ إِذَا كَانَتِ الرَّأْيَاتُ وَالْأَلْوَاهُ أَجَدُ أَنْ لَا يَسْمَعُ مِنَ الْأَمَعَ
 مَنْ اجْتَمَعَتْ بِنُوْفَاطِمَةَ مَعَهُ فَوَاللهِ مَا صَاحِبُكُمْ إِلَّا مَنْ اجْتَمَعُوا عَلَيْهِ إِذَا كَانَ
 فَاقْبِلُوا عَلَىٰ اسْمِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِنْ أَخْبَيْتُمْ أَنْ تَتَّخِرُوا إِلَيْ شَعْبَانَ فَلَا ضَيْرُوا وَ
 إِنْ أَخْبَيْتُمْ أَنْ تَصُومُوا فِي أَهَالِيكُمْ فَلِعَلَّا ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَفْوَىٰ لَكُمْ وَكَفَأُكُمْ
 بِالسُّفِيَّانِيِّ عَلَامَةً» ملازم تقوای خدا باشد که یگانه و بی شریک است و به
 نفسهای خود نظر کنید. فرض کنید مردی گله گوسفند داشته باشد و
 برای آن گله شبانی باشد؛ وقتی که آن مرد کسی را پیدا کند که از شبان
 اول به احوال گوسفندان دانا تر است، آن شبان اول (احتمالاً طاغوت) را
 بیرون می کند و گله خود را به این مرد (احتمالاً امام خمینی «ره») که به
 احوال گوسفندان دانا تر است می سپارد. به خدا سوگند اگر برای هر
 کدام از شما دو جان می بود که با یکی از آنها قتال و جنگ کنید و تجربه
 قتال تحصیل نمایید و بعد از هلاکت آن جان، جان دیگر را در جنگ و
 جهاد به طریقی که تجربه کرده اید به کار اندازید. لکن برای شما یک
 جان است و وقتی که آن جان فانی گردد وقت توبه هم سر می آید.
 سزاوار است که شما برای جانهای خود این تدبیر را اختیار بکنید و اگر

۸۲/ بر ساحل انتظار

کسی از ما خروج کند و از شما استمداد بخواهد، بیاندیشید که به چه منظوری خروج می کند و بگویید که زید مثلًا خروج کرده و باید ماهم خروج کنیم. زیرا که زید مردی است عالم و راستگو (در این دوران مثلًا "حضرت امام ره") و شما را به سوی خویش نخوانده، بلکه به رضای آل محمد(ص) خوانده است. هرگاه او ظهر نماید وفا می کند به آن چیزی که شما را به سوی او خوانده است. او بر پادشاهی که اسباب سلطنتش فراهم آمده (در این عصر محمد رضا پهلوی) خروج کرد، برای اینکه اساس سلطنتش را بر هم زند و دولتش را پایمال نماید. پس امروز هر که از ما خروج کند، به سوی رضای آل محمد (ص) بخواند و ما شما را شاهد می گیریم به اینکه ما به خروج او راضی نیستیم (بنی عباس) و او در این روز به ما عصيان می کند و به امر ما مخالفت می ورزد و در این امر کسی از ما باوی موافقت ندارد. ادعای سلطنت ولشکر کشی سزاوارتر است به اینکه از ما شنیده و مقبول نشود مگر کسی که بنی فاطمه باوی اتفاق نماید (در انقلابی مثل انقلاب حضرت امام ره). پس بخدا سوگند نیست صاحب شما مگر کسی که بنی فاطمه باوی اتفاق می کند. وقتی که ماه رجب شد با نام خدای عزوجل روی آورید و خروج کنید. اگر بخواهید می توانید تا شعبان تأخیر کنید اگر دوست دارید روزه را در نزد اهل خود بمانید، امید است که برای شما بهتر باشد و خروج سفیانی در خصوص علامت بودن برای این امر کفايت می کند.^۱

۸۳ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

۳۶- امام صادق(ع) از حضرت امیر(ع) روایت میکند که فرمود: «انتظروا الفرج فی ثلثاً قیلَ وَمَا هُنَّ قَالَ اخْتِلَافُ أَهْلِ الشَّامِ يَئِنُّهُمْ وَالرَّأْيَاتُ السُّودَ مِنْ خُرَاسَانَ وَالْفُزُّعُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فَقِيلَ لَهُ وَمَا الْفُزُّعُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ قَالَ أَمَا سَمِعْتُمْ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْقُرْآنِ "إِنْ نَشَاءُ نَنْزَلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَغْنَافُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ"»^۱ از سه چیز انتظار فرج ببرید. گفتند: آن سه چیست؟ فرمود: اختلاف بین شامیان و پرچمهای سیاه از خراسان و ترانه‌ای در ماه رمضان. گفتند: ترانه‌ای چیست؟ فرمود: آیا نشنیده اید سخن خدای عزیز و جلیل را که (هر وقت بخواهیم، نشانه ای از آسمان نازل می‌گردانیم آن وقت گردنهای ایشان به آن نشانه خضوع و فروتنی می‌کند) «إِنَّهُ يُخْرِجُ الْفَتَاهَ مِنْ خِدْرِهَا وَيَسْتَيْقِظُهَا النَّائِمُ وَيَفْرَغُ الْيُقْظَانُ» آن ندا دختر با عفت را از خلوتخانه خود بیرون می‌آورد و خوابیده بیدار می‌شود و بیدار مضطرب می‌شود.^۲

۳۷- از ابی جعفر(ع) ذیل آیه «كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ»^۳ (هر کس در گرو اعمال خویش است) فرمود: اصحاب یعنی ما و شیعیان ماهستند. بعد از آن فرمود: «شیعَتَنَا أَهْلُ الْبَيْتِ» فی جَنَّاتٍ يَسَّائِلُونَ عنَ الْمُجْرِمِينَ مَاسَلَكُكُمْ فِي سَفَرٍ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلَّينَ»^۴ شیعه ما اهل بیت (دریهشت هستند و از مجرمین می‌پرسند که چه چیز شما را در سفر جای داد. ایشان می‌گویند: که ما از نماز گزاران نبودیم) یعنی شیعه علی ابن

۱- شعر آیه ۴

۲- قمر آیه ۶۲

۳- بحار ج ۵۲ ص ۱۴

۴- مدثر آیه ۲۸

ابطال ب نبودیم. ”وَلَمْ نَكُنْ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ وَ كُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ“^۱
در وقت ظهور قائم اطعام مسکین نمی کردیم و با غافلان بودیم ”وَ كُنَّا
نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ حَتَّىٰ اتَّانَا الْيَقِينُ“^۲ تکذیب روزهای قائم می کردیم.
”فَمَا تَفَعَّلُهُمْ شِفَاعَةُ الشَّافِعِينَ“^۳ پس به ایشان شفاعت
شفاعت کند گان سود نمی بخشد و پیغمبر (ص) در روز قیامت از آینها
شفاعت نمی کند.

۳۸ - سید بن طاووس در کتاب سعد السعود ذکر کرده در مقام سوال ابلیس «قالَ رَبُّ فَانظُرْنِي إِلَى يَوْمِ يَعْشُونَ» (خداوند امرا تا روز قیامت مهلت ده) و جواب خدای تعالی به او «قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ» (خدای تعالی در جوابش فرمود: که تاروز قیامت مهلت نمی دهم، ولکن تو تاروز وقت معلوم از جمله مهلت داده شدگانی) آن روزی است که قضای من برآن جاری شده و بر خود واجب گردانیدم که در این روز، زمین را از کفرو شرک و معاصی پاک گردانم. پاره ای از بندگان خود را برای این روز برگزیده ام که دلها یشان را برای ایمان امتحان کرده ام و آن دلها را باورع و اخلاص و یقین و تقوی و خشوع و حکم و صبر و وقار و تقوی و دلها ای آنان را به اعراض از دنیا و غبت به ثواب خدمتم و گردانیده ام.

۶۱- بخار ج ۵۱ ص

۱۴ آیہ مدرس

۱۷

10 of 17 pages

۳۷۴۱

۸۵ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

وایشان را حافظان آفتاب و ماه و خلفای روی زمین می‌گردانم. وایشان را به عمل نمودن به دینی که برای ایشان برگزیده است قادر و توانا می‌گردانم. بعد از آن عبادت مرا می‌کنند و هیچ چیز را بمن شریک قرار نمی‌دهند. نماز را در وقتیش پامی دارند. زکات را در زمان و جویش رد و اداء می‌کنند. به معروف امر و از منکر، نهی می‌کنند. در آن زمان طریقہ امانت را بر زمین می‌افکنیم. هیچ چیزی به هیچ چیزی ضرر و آسیب نمی‌رساند. بعد از آن گزندگان زمین و چارپایان در میان خلائق می‌باشند. هیچ یک از آنها به دیگری آزار نمی‌رساند و زهر هر صاحب زهر را از گزندگان زمین و غیر آن بر می‌داریم و سم هر گزنده را زائل می‌گردانیم. برکتهای زمین و آسمان را بیرون می‌آوریم. زمین به سبب نیکوبی گیاهانش زیبا و خرم می‌شود و همه میوه های زمین و انواع چیزهای خوب و پاکیزه آن بیرون می‌آید. رافت و مهربانی به میان اهل زمین می‌اندازیم، پس بایکدیگر مواسات و مدارا می‌کنند. مال دنیارا بایکدیگر بالسویه قسمت می‌نمایند. فقیر، بی احتیاج و غنی می‌شود و بعضی برعضی دیگر تفوّق نمی‌کنند. بزرگ به کوچک رحم می‌کند و کوچک تعظیم بزرگ را می‌نماید. به دین حق متدين و با آن دین، عدالت می‌ورزند. با عدالت حکم می‌کنند. ایشان دوستان منند و برای ایشان پیغمبری برگزیده و امتی ستوده اختیار نمودم و او را برایشان پیغمبر کردم و ایشان را برای او دوستان ویاران قراردادم. این امت را برای او اختیار کردم. زمان انجام این امور را در علم غیبِ خود پنهان و مستور کرده ام و از واقع شدن اینها چاره ای نیست. در آن زمان

۸۶/ بر ساحل انتظار

ترا (ای ابلیس) و همه سوارگان و پیادگان ترا هلاک خواهم نمود. پس برو هرچه که می خواهی بکن به درستی که تو تا روز وقت معلوم از جمله مهلت داده شد گانی.^۱

۳۹- یونس ابن عبدالرحمن گوید که: بر موسی ابن جعفر (ع) وارد شدم و به او گفتم ای پسر رسول خدا (ص)! آیا توانی قائم به حق؟ فرمود: من قائم به حق هستم ولکن قائمی که زمین را زدشمنان خدا پاک و عاری می گرداند و آن را پراز عدل می کند، چنانکه پراز ظلم گردیده، امام پنجمین است از اولاد من اورا از جهت خوف بر نفس خود، غیبی است طولانی که به سبب آن، پاره ای از اقوام از دین برمی گردند و پاره ای دیگر در آن ثابت می شوند. بعد از آن فرمود: خوبی و گوارائی باد بر هر شیعه ای که در زمان غیبت آن حضرت به محبت مانچنگ زند و با دشمنان ما دشمنی کند. اینها ثابت قدمند و ایشان از ما هستند و ما از ایشانیم. ایشان به امامت ما راضی و ما به شیعه بودن ایشان خشنود هستیم. خوبی باد مرا ایشان را. به خدا سوگند ایشان در روز قیامت در درجه ما با ما هستند.^۲

۴۰- ابی الجارود روایت می کند که امام صادق (ع) در تفسیر آیه «انَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً» (بدرستیکه خدای تعالی قدر است براینکه آیتی نازل گرداند) فرمود: خدای تعالی در آخر الزمان علاماتی چند به مردم می نمایاند. از آن جمله «دابه الارض، دجال، پایین آمدن عیسی (ع)

۱- بحار ج ۵۲ ص ۲۸۴

۲- بحار ج ۵۱ ص ۱۵۱

۳- انعام آبہ ۳۷

۸۷ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

از آسمان و طلوع خورشید از مغرب» است.^۱

۴۱- امام صادق (ع) در باره تفسیر آیه «قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَعْلَمَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْئًا وَيَدِيقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَغِهِ»^۲ (بگو او توانست که بر شما عذاب و بلایی از آسمان یا زمین بفرستد یا شما را به اختلاف کلمه و پراکندگی درافکند و بعضی را به عذاب بعضی گرفتار کند) فرمود: «منْ فَوْقِكُمْ» عذاب دجال و صیحه است؛ یعنی خداوند کردگار قادر است براین که از بالای سر شما عذاب بفرستد. «أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ» عذاب فرو رفتن در زمین است. «أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْئًا» قادر است براینکه لباس اختلاف را در خصوص دین بر شما بپوشاند که بعضی در خصوص دین بایکدیگر اختلاف نمائید و یکدیگر راقدح و ذم نمائید. «وَيَدِيقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَغِهِ» قادر است براینکه بچشاند به بعضی از شما، شدّت و حدّت بعضی دیگر را که بعضی از شما بعضی دیگر را بکشد و همه اینها در میان اهل قبله خواهد بود.^۳

۴۲- پیامبر گرامی اسلام (ص) می فرمایند: وقتی که خدای تعالی مرا به عرش بردنده، ندای «یا محمد» به من رسید. گفتم: «لَيْكَ رَبُّ الْعَظَمَةِ لَيْكَ» در آن حال وحی رسید که در خصوص کدام امر، اهل آسمان با همدیگر مخاصمه نمودند؟ عرض کردم که مرا به آن علمی نیست. وحی

۱- بحار ج ۵۲ ص ۱۸۱

۲- انعام آية ۶۵

۳- بحار ج ۵۲ ص ۱۸۲

رسید: آیا از آدمیان برای خود وزیر ووصی اختیار کرده‌ای؟ گفتم: چه کسی را اختیار کنم؟ فرمود: یا محمد! برای تو از آدمیان، علی(ع) را انتخاب نمودم. عرض کردم: پسر عمِ مرا وصی من گردانیدی؟ پس وحی کرد: «علی، وارث تنو ووارث علم توست بعد از تو وصاحب لوای حمد است در روز قیامت وصاحب حوض توست که سیراب می‌کند از آن مؤمنین را». بعد فرمود: «یا محمد! سوگند به ذات خود که از این حوض دشمنان تو و دشمنان اهل بیت تو نمی‌آشامند. جمیع امت ترا داخل بهشت می‌کنم مگر کسی که از داخل بهشت شدن ابا نماید». عرض کردم: آیا کسی هست که داخل بهشت شدن ابا نماید؟ فرمود: «بلی». عرض کردم: چگونه؟ فرمود: به درستی که من انتخاب نمودم برای تو، وصی بعد از ترا واورا به متزله هارون نمودم از برای موسی، مگر اینکه بعد از تو پیامبری نباشد، ومحبت او را به دلت انداختم، او را پدر اولاد تو کردم پس حق او بعد از تو برآمد تو مانند حق توست بر آنها. هر که حق او را انکار نماید حق ترا انکار کرده است. هر که از دوستی او با نماید از دوستی تو با کرده است و کسی که از دوستی تو با کند از دخول بهشت ابا کرده است». پس آنگاه در پیشگاه خدا به خاطر نعمتها یش به سجدۀ شکر افتادم. منادی ندا کرد: «یا محمد» سر بردار واز من بخواه تا عطا کنم». عرض کردم: «بعد از من، امت مرا به ولایت علی(ع) جمع کن، تا اینکه همگی در قیامت به حوض من وارد شوند». فرمود: «پیش از آنکه بندگان را خلق کنم قضای

۱۸۹ / علامات ظهور در قرآن و حدیث

من جاری شده است؛ هر که را بخواهم هدایت می کنم و هر که را بخواهم هلاک مینمایم».

به درستیکه بعد از تو علم ترا به علی (ع) دادم و او را برآمد تو وزیر و خلیفه بعد از تو نمودم. هر کس با اودشمنی کند و براو خشم گیرد و ولایتش را انکار نماید داخل بهشت نمی شود. هر که او را دشمن داشته، ترا دشمن دارد و هر که ترا دشمن دارد مرا دشمن داشته است. هر کس او را دوست بدارد ترا دوست داشته است و هر کس ترا دوست بدارد مرا دوست داشته است. به درستیکه این فضیلت را برای تو و وی قرار دادم که از صلب علی (ع) یازده نفر مهدی بیرون آوردم که همگی از نسل حضرت زهرا بیند و آخرین ایشان، مردیست که در پشت سر او عیسی ابن مریم نماز خواهد کرد. او زمین را پراز عدل می کند چنانچه پراز ظلم و جور گردیده است. با او از هلاکت نجات خواهم داد و با او از گمراهی هدایت خواهم نمود و با او چشم کور را باز می کنم و مریض را شفامی دهم». عرض کردم: خداوند! در کدام وقت اینها می شود؟ فرمود: «وقتی که علم برداشته شد. جهل ظاهر گردید، قاری بسیار و عمل کم شد، قتل نفس بسیار گردید، فقیهان هدایت کننده کم شدند، فقیهان گمراه و خائن بسیار شدند، شرعاً بسیار شدند، امت تو قبرهایشان را مسجد هایشان نمودند، به مصحفها زینت دادند، مساجد را بازیور آراستند، ستم و فساد بسیار شد، امر به منکر و نهی از معروف نمودند، مردان به مردان وزنان به زنان اکتفا نمودند، امیرانشان اهل کفر و دوستانشان اهل ستم گردیدند،

۹۰ / بو ساحل انتظار

یاری کنندگانشان اهل ظلم شدند، اندیشمندانشان فاسق شدند، و دراين وقت سه خسفنمایع میگردد: خسفنی در مشرق، خسفنی در مغرب و خسفنی در جزیره العرب، شهر بصره به دست مردی از ذریئه توخراب میشود که اتباع او زنجیانند. مردی از اولاد حسین ابن علی(ع) خروج میکند و دجال از سیستان بیرون میآید و سفیانی خروج مینماید».

آنگاه حضرت فرمود: «کار فتنه بنی امیه و پسرعمم و آنچه تاروز قیامت خواهدشد، بعد از فرود به زمین به علی(ع) خبردادم و اداء رسالت نمودم و حمد میکنم خدارا چنانکه پیامبران کردند.»^۱

رجعت در قرآن

و حدیث

۹۳/ رجعت در قرآن و حدیث

۴۳ - محمد بن مسلم گوید: از حمران بن اعین و ابا الخطاب شنیدم که آندو از امام صادق(ع) شنیدند که فرمود: «أَوْلُ مَنْ تَشَقَّ الْأَرْضَ عَنْهُ وَ يَرْجِعُ إِلَى الدُّبُيِّ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلَى (ع) وَ أَنَّ الرَّجْعَةَ لَيْسَتْ بِعَامَةٍ وَ هِيَ خَاصَّةٌ لَا يَرْجِعُ الْأَمْنُ مَخْضُ الْإِيمَانِ مَخْضًا أَوْ مِنْ مَخْضِ الشَّرِكِ مَخْضًا» اول کسی که قبر را می شکافد و به دنیا باز می گردد حسین بن علی (ع) است و رجعت برای عموم انسانها نیست، بلکه برای عده ای خاص است و باز نمی گرددند مگر مؤمن واقعی و مشرک واقعی^۱.

۴۴ - محمد بن طیار از امام صادق (ع) روایت میکند که ایشان ذیل آیه «يَوْمَ نَخْرُّ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا»^۲ (روزی که محشور می شوند از هر امتی دسته ای) فرمود: «لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ قُتِلَ إِلَّا سَيَرْجِعُ حَتَّىٰ يَمُوتُ وَ لَا أَحَدٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ مَاتَ إِلَّا سَيَرْجِعُ حَتَّىٰ يُقْتَلَ» هیچ مؤمنی کشته نمی شود مگر اینکه در رجعت بازمی گردد و می میرد و هیچ مؤمنی نمی میرد مگر اینکه باز می گردد تا کشته شود.^۳

۴۵ - معاویه بن عمار به امام صادق (ع) در مورد قول خدای تعالی «إِنَّكَ مَعِيشَةَ ضَنْكًا»^۴ سؤال کرد. حضرت فرمود: «هِيَ وَ اللَّهُ لِلنَّصَابِ» بخدا سوگند این آیه درباره ناصیبی هاست. گفتم: فدایت شوم! آنها را می بینم که زمان طولانی زندگی می کنند تا می میرند.

۱- بحار ج ۵۳ ص ۲۹

۲- نمل آیه ۸۳

۳- بحار ج ۵۳ ص ۴۰

۴- طه آیه ۱۲۴

۹۴/ بو ساحل انتظار

قال: «ذَاكَ وَاللهِ فِي الرَّجْعَهِ تَأْكُلُونَ الْعَذَرَهَ» فرمود: به خدا قسم در رجعت است که نجاست می خورند». ^۱

۶ - ابا بصير از امام صادق (ع) روایت می کند که او از پدرش روایت کرد تا سند روایت را رساند به رسول الله (ص) که: «اَنْتَهَىٰ رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِلَىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَهُوَ نَائِمٌ فِي الْمَسْجِدِ قَدْ جَمَعَ رَمْلًا وَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَيْهِ فَحَرَّكَهُ بِرِجْلِهِ ثُمَّ قَالَ يَا دَائِبَهُ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنْ اَصْحَابِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ اَنْسَمِي بَغْضَنَا بَغْضًا بِهَذَا الْاسْمِ فَقَالَ لَا وَاللهِ مَا هُوَ الْاَلَهُ خَاصَّهُ وَهُوَ الدَّائِبُ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ "وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجَنَاهُمْ دَائِبَةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ" ثُمَّ قَالَ يَا عَلَىٰ إِذَا كَانَ آخْرُ الزَّمَانِ أَخْرَجَكَ اللَّهُ فِي أَخْسَنِ صُورَهِ وَمَعَكَ مَيِّسَمٌ تَسْمُّ بِهِ أَعْدَائِكَ» رسول الله رسید به علی (ع) و او در مسجد خوابیده بود، به این صورت که مقداری خاک نرم جمع کرد و سر خود را بر آن قرار داده بود. با پایش او را حرکت داد و فرمود: برخیز ای دایه خدا! پس مردی از اصحابش گفت: ای رسول خدا (ص) آیا بعضی از ما را نیز به این نام می خوانی؟ فرمود: نه. به خدا سوگند این نام مخصوص علی (ع) است و او دایه ای است که در قرآن ذکر آن رفته است (هنگامی که وعده عذاب کافران به وقوع بپیوندد جنبده ای از زمین برانگیزیم که با آنان تکلم کند که مردم به آیات ما از روی یقین نمی گروند). سپس فرمود: ای علی! وقتی آخر زمان

۹۰/ رجعت در قرآن و حدیث

شد، خداوند به زیبا ترین صورت، ترا خروج می دهد و با تو مهربی است که دشمنان را مشخص می کنی.^۱

۴۷ - ابا بصیر و محمد بن مسلم از قول امام باقر (ع) و امام صادق (ع) ذیل آیه «وَ حَرَامٌ عَلَىٰ قَرِبَيْهِ أَهْلَكُنَا هَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ»^۲ (اهل دیاری را که هلاک گردانیم دیگر زندگانی بر آنها حرام و هرگز به دنیا باز نخواهد گشت) می گویند: «فِي الرَّجْعَهِ فَهَذِهِ الْآيَةُ مِنْ أَعْظَمِ الدَّلَالَاتِ فِي الرَّجْعَهِ لَانَّ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا يُنْكِرُ أَنَّ النَّاسَ كُلُّهُمْ يَرْجِعُونَ إِلَى الْقِيَامَهِ فَقَوْلُهُ لَا يَرْجِعُونَ» یعنی فی الرَّجْعَهِ فَأَمَّا إِلَى الْقِيَامَهِ يَرْجِعُونَ حَتَّى يَذْخُلُوا النَّارَ این آیه بزرگترین دلالتش در رجعت است؛ چون هیچ کس از مسلمین منکر قیامت همگانی نیست، چه کسی که هلاک شد و چه کسی که هلاک نشد، و سخن خداوند در مورد "لایرجعون" عنایت دارد به رجعت و کافران در قیامت باز می گردند تا داخل آتش شوند.^۳

۴۸ - ابی الجارود گوید شنیدم از کسی که در محضر علی (ع) شنید که می فرماید: «أَعَجَبُ كُلِّ الْعَجَبِ بَيْنَ جَمَادِيٍّ رَجَبٍ» شکفتی و تمام شکفتی بین ماه جمادی و رجب است. مردی برخاست و گفت: ای امیر مومنان چیست این شکفتی که همیشه از آن شکفت زده ای؟ فرمود: «أَعَجَبُ مِنْ أَمْوَاتٍ يَضْرِبُونَ كُلَّ عَدُولَهُ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَفْلَى بَيْتِهِ»

۱- بحار ج ۵۳ ص ۵۳

۲- آیه ۹۵

۳- بحار ج ۵۳ ص ۵۲

۹۶/ بر ساحل انتظار

کدام شگفتی شگفت انگیزتر از مردگانی است که می‌زند هر دشمنی که برای خدا و رسول و اهل بیت او دشمنی کرده است. «وَذَلِكَ تَأْوِيلُ هَذِهِ الآيَهِ» و آن تاویل این آیه است «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَوَلُّوَا قَوْمًا عَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَهِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ»^۱ (ای اهل ایمان هر گز قومی را که خدا بر آنان غصب کرده یار و دوستدار خود نگیرید، چرا که آنها از عالم آخرت به کلی مایوسند چنانکه کافران از اهل قبور نومیدند) «فَإِذَا اشْتَدَّ الْقَتْلُ قُلْتُمْ مَاتَ أَوْ هَلَكَ أَوْ أَيْ وَادْسَلَكَ» پس هنگامی که کشtar شدت گرفت، شما گفتید که مرده است یا هلاک گردیده است یا در کدام بیابان رفته است.

«وَذَلِكَ تَأْوِيلُ هَذِهِ الآيَهِ» و آن تاویل این آیه است: «ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَهَ عَلَيْهِمْ وَآمَدْدَنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا» (آنگاه شما را بر آنها بر گردانیم و بر آنها غلبه دهیم و به مال و فرزندان مدد بخشیم و عده جنگجویان شما را بسیار گردانیم تا بر دشمن غلبه کنید).^۲

۴۹ - ابان بن تغلب گفت به قومی رسیدم که مرا به خاطر روایتی از امام صادق (ع) سرزنش می‌کردند به آنها گفتم: کیف تلومونی فی روایتی عن رجل ماسالتة عن شئ الا قال: قال رسول الله (ص). قال فمرضیان و هم یشندون العجب کل العجب بین حمادی رجب فسألته عنده فقال لقاء الأحياء بالآموات چگونه مرا سرزنش می‌کنید در روایت کردن از مردی

۱- محت ۱۳

۲- بخارج ۵۲ ص ۶۰

۹۷ درجت در قرآن و حدیث

که سئوالی از او پرسیده نشد مگر اینکه جوابش را از قول رسول خدا داد. از جمله: از کنار پسر بچه هایی می گذشتیم که با هم سرود می خواندند: (الْعَجَبُ كُلُّ الْعَجَبِ يَبْيَنَ حَمَادِي رَجَب). پس از او پرسیدم درباره این جمله که فرمود: ملاقات زنده ها با مرده هاست.^۱

۵۰- امام صادق (ع) فرمود که رسول خدا(ص) به امیر المؤمنین رسید، درحالیکه او خواهد بود مقداری خاک جمع نمود و سرخود را بر آن قرار داده بود؛ با پای خود او را تکان داد و فرمود: قُمْ يَا دَائِبَةَ اللَّهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنْ أَصْحَابِهِ يَأْرَسُولَ اللَّهِ أَنْسَمِي بَغْضَنَا بَغْضَانَا بِهَذَا إِلَاسِمٍ فَقَالَ لَهُ وَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا لَهُ خَاصَّةٌ وَمَهْوَ دَائِبَةُ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ «وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَائِبَةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِإِيمَانِنَا لَا يُؤْفِقُونَ» فرمود: «برخیزای دابه خدا» پس مردی از اصحاب حاشیه گفت: ای رسول خدا(ص) آیا بعضی از مابعضی را به این نام می خوانیم؟ پس فرمود: نه. به خدا نیست این اسم مگر مخصوص او و اودابه ای است که خداوند ذکراورا در قرآن نموده است (وهنگامی که وعده عذاب کافران به وقوع پیوندد جنبنده ای از زمین برانگیزیم که با آنان تکلم کند که مردم به آیات ما از روی یقین نمی گروند). وقتیکه قول برخلافیق واقع می گردد، بیرون می آوریم از زمین برای ایشان دابه را که با ایشان سخن می گوید. مراد از دابه الارض امیر المؤمنین است که در ایام ظهور قائم (عج) پیشانی مردم را مهر می زند که نوشته می شود "هذا مؤمناً" و "هذا کافراً".^۲

۱- بخاری ج ۵۲ ص ۶۰

۲- بخاری ج ۵۳ ص ۵۲

۹۸/ بو ساحل انتظار

- ۵۱- از حضرت صادق (ع) درخصوص قول خدای تعالیٰ «وَمَنْ كَانَ فِي
هَذِهِ أَغْمَى فَهُوَ فِي الْأَخْرَهِ الْأَغْمَى»^۱ (هر کس در این دنیا نیاینداست در عالم
آخر نیز نیاینداست) فرمود: «این آیه درخصوص رجعت است»^۲
- ۵۲- امام صادق (ع) می فرمایند: قول خدای تعالیٰ «وَاسْتَمْعُ يَوْمَ يَنَادِ الْمُنَادِ
مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ»^۳ (وبه روزی که بانگ دهنده از جایگاهی نزدیک بانگ
دهد، گوش کن) درخصوص رجعت است. آنروز، خلائق، صحیحه ای را که
حق است می شنوند. این است، روز خروج.^۴
- ۵۳- از حضرت صادق (ع) درخصوص قول خدای تعالیٰ «يَوْمَ تَرْجُفُ
الرَّاجِفَةُ تَتَبَعُهَا الرَّادِفَةُ»^۵ (روزی که نفخه ای جهان را بر زاند و نفخه ای
از پی آن درآید) فرمود: «راجفة حسین ابن علی است و رادفة علی ابن ابی
طالب است. یعنی یاد کن روزی را که حسین ابن علی (ع) خروج و جنبش
می کند و از پی آن امیر المؤمنین (ع) خروج می نماید. اول کسی که گرد
و خاک قبر از سرمش می تکاند حسین ابن علی (ع) است، با هفتاد و پنج
هزار نفر واينست معنی قول خدای تعالیٰ^۶.
- ۵۴- جمیل ابن دراج گفت: امام صادق (ع) درباره آیه «أَنَا لَنْتَصُرُ سَلَنا
وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ»^۷ (ما هر آینه فرستاد گان
خویش را و آنان را که ايمان آوردن در زندگانی دنيا و روزی که

۱- مؤمن آیه ۵۱

۴- بحار ج ۵۳ ص ۵۶

۱- اسراء آیه ۷۲

۵- نازعات آیه ۶

۲- بحار ج ۵۲ ص ۶۷

۶- بحار ج ۵۳ ص ۱۰۶

۳- ق آیه ۴۱

۹۹/ رجعت در قرآن و حدیث

گواهان پا شوند "آخرت" یاری می کنیم) پرسیدم فرمود: بدرستیکه ما به پیغمبران خود و به آنان که در مدت زندگانی دنیا ایمان آورده اند یاری می کنیم و نیز روزی که شهیدان بر می خیزند، آنروز عذر آوردن ستمکاران سودی برایشان ندارد. و در دار عقبی برایشان لعنت ابدی است.^۱

انقلاب اسلامی

در قرآن و حدیث

۱۰۳ / انقلاب اسلامی در قرآن و حدیث

۵۵- در کتاب سفینه البحار، علی بن عیسی از ابوایوب بنی یحیی جندل و او از موسی بن جعفر (ع) روایت کرده است: «رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قَمْ يَدْعُوا النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَزُبْرِ الْخَدِيدِ لَا تَزَلُّهُمُ الرِّيَاحُ الْعَوَاصِفُ وَ لَا يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَ لَا يَجْتَبُونَ وَ عَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ» مردی بزرگ از شهر قم بر می خیزدتا همه مردم را به سوی خدا و حق دعوت کند مردمانی دلیر و شجاع که مانند پاره های آهن پرتوان و با استقامت هستند پیرامون او جمع می شوند. هیچ تند بادی نمی تواند آنانرا از حرکت بازدارد، تا اینکه به مقصد می رسدند و بدون هیچگونه ترس و هراسی با دشمنان دین مبارزه می کنند و بر آنها غالب می شوند. سرمایه اینان فقط ایمان و توکل به خداست (که همان شعار الله اکبر است) و عاقبت مخصوص پرهیز کاران است.^۱

۵۶- عن ابی داود بن عبدالله بن شریک عن ابی جعفر(ع) قال: «أَقْبَلَ أَبُوبَكْرَ وَعُمَرَ وَالزُّبُيرَ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوفٍ جَلَسُوا أَيْضًا رَسُولُ اللهِ (ص) فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَجَلَسَ إِلَيْهِمُ النَّبِيُّ (ص) فَأَنْقَطَعَ شَسْنَعَهُ فَرَمَى بِنَغْلِهِ إِلَى عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) ثُمَّ قَالَ: أَنَّ عَنْ يَعْيِنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَوْ عَنْ يَعْيِنِ الْعَرْشِ قَوْمًا مِنَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ وَجُوهرَهُمْ مِنْ نُورٍ تَغْشَى وَجُوهرَهُمْ أَبْصَارُ النَّاظِرِينَ دُونَهُمْ قَالَ أَبُوبَكْرٌ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللهِ فَسَكَتَ فَقَالَ زُبُيرٌ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللهِ فَسَكَتَ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللهِ فَسَكَتَ فَقَالَ عَلَى (ع) مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللهِ فَقَالَ هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَنْسَابٍ وَلَا مَوَالٍ

۴ / بو ساحل انتظار

أوْلَئِكَ شِيعَتُكَ وَأَنْتَ أَمَامُهُمْ يَا عَلَىٰ^۲. ابی داود بن عبد الله بن شریک از امام محمد بن باقر (ع) روایت می کند که فرمودند: «ابوبکر، عمر، زبیر و عبد الرحمن بن عوف در آستانه خانه رسول الله (ص) نشسته بودند. حضرت رسول (ص) از خانه بیرون آمد و در کنار آنها نشست بند نعلین آن حضرت پاره شده بود. آنرا به علی بن ابیطالب (ع) دادند و فرمودند: در سمت راست خداوند عَزَّوَجَلَّ و یا سمت راست عرش، قومی از ما (مردمی از پیروان ما) بر منابری از نور هستند صورتشان از نور و لباسشان نیز از نور است. درخشندگی سیماشان دیدگان ناظران را جلب می کند. ابو بکر گفت: یا رسول الله آنها چه کسانی هستند؟ حضرت رسول سکوت کرد و پاسخ نداد. سپس زبیر گفت: یا رسول الله آنها چه کسانی هستند؟ حضرت رسول سکوت کرد. سپس عبد الرحمن گفت: یا رسول الله آنها چه کسانی هستند؟ باز حضرت سکوت کرد. آنگاه علی بن ابیطالب (ع) گفت: یا رسول الله آنها چه کسانی هستند؟ رسول اکرم (ص) فرمودند: «هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَىٰ غَيْرِ أَنْسَابٍ وَلَا أَمْوَالٍ أَوْلَئِكَ شِيعَتُكَ وَأَنْتَ أَمَامُهُمْ يَا عَلَىٰ^۳. آنها قومی هستند که با توجه به روح الله با یکدیگر محبت می کنند و وسیله پیوند قلوب و نزدیکی آنان با یکدیگر روح الله است، نه وابستگی فامیلی و خویشاوندی و نه اموال و ثروت و آنها شیعیان تو هستند و تو امام آنانی یا علی.^۱

۱۰۵ / انقلاب اسلامی در قرآن و حدیث

۵۷- حسن بن محبوب از معاویه بن وهب از امام جعفر صادق (ع) نقل می کند که پیامبر اکرم (ص) فرمود: «اَنَّ عِنْدَ كُلِّ بَذْعَهٖ تَكُونُ مِنْ بَعْدِهِ
يَكَادُ بَهَا الْإِيمَانُ وَلَيْأَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي مُوَكَّلاً بِهِ يَذْبُعُ عَنْهُ يَنْطِقُ بِالْهَامِ مِنَ اللَّهِ وَ
يُغْلِنُ الْحَقَّ وَيَنْوَرُهُ وَيَرُدُّ كَيْدَ الْكَايْدِينَ يَعْبُرُ عَنِ الْضُّعْفَاءِ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولَئِ
الْأَبْصَارِ وَتَوَكَّلُوا عَلَى اللَّهِ» پس از من هر بدعتی که برای نیرنگ زدن توام با ایمان پیدا شود (که به واسطه آن بدعتها حق از باطل تمیز داده نشود) خداوند سرپرست و پیشوای رهبر دانشمندی از اهل بیت من به ولایت و
وکالت و نیابت استمرار امامت می گمارد تا از ایمان و دین خدا دفاع کند
و به زبان الهام از طرف خداوند سخن بگوید و حق را آشکار و روشن کند و نیرنگ مکاران را رسوا کند و زیان گویای مستضعفین باشد. از
هوشمندان پند گیرید و به خدا توکل کنید.^۱

۵۸- در کتاب کنز الاعمال حسام الدین هندی از دانشمندان بزرگ اهل تسنن متوفی ۹۸۱ هجری حدیثی از پیامبر اکرم (ص) نقل شده است:
«يَخْرُجُ نَاسٌ مِّنَ الْمَشْرِقِ قَيْوَطْنُونَ لِلْمَهْدِي سُلْطَانَه» از علائم آخر زمان آن است که مردی از مشرق زمین قیام می کند و زمینه را برای انقلاب جهانی و تسلط مهدی امام زمان (عج) فراهم می سازد.^۲

۵۹- از امام محمد باقر(ع) روایت شده که فرمود: «أَكَانَى بِقَوْمٍ قَدْ خَرَجُوا
بِالْمَشْرِقِ يَطْلُبُونَ الْحَقَّ فَلَا يُغْطُونَهُ ثُمَّ يَطْلُبُونَهُ فَلَا يُغْطُونَهُ فَإِذَا رَأَوْا ذَلِكَ

۱- اصول کافی ج ۱ ص ۷۰ حدیث ۵

۲- کنز العمال حدیث ۳۸۶۵

۱۰۶ / بر ساحل انتظار

وَضَعُوا سُيُوفَهُمْ عَلَىٰ عَوَاتِقِهِمْ فَيُغْطُونَ مَا سَأَلُوا فَلَا يَقْبُلُونَهُ حَتَّىٰ يَقُولُوا وَلَا
يَدْفَعُونَهَا إِلَّا إِلَىٰ صَاحِبِكُمْ قَتْلَاهُمْ شُهَدَاءَ أَمَا أَنِّي لَوْ أَدْرَكْتُ ذَلِكَ لَأَبْقَيْتُ
نَفْسِي لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ » گویا می بینم مردمی از مشرق زمین قیام
کرده اند. حق را طلب می کنند ولی سردمداران حکومت و سلطان
طاغوت زمان حق حکومت آنان را نمی شناسند پس از مدثی دوباره حق
را می طلبند و این بار نیز از دادن حق آنان سر باز می زند. این بار مردم
شمشیرهای خود را برشانه ها و گردنهای خود می نهند و با حکومت
طاغوت زمان خود می جنگند. رژیم طاغوت باز هم خواست آنها را
اطاعت نمی کند. اما در این مرتبه مردم نیز قیام می کنند، تا آنکه رژیم را
ساقط کنند و حکومت اسلامی تشکیل می دهند و این حکومت را در
دست دارند تا به صاحب حقیقی آن حضرت بقیه الله الاعظم حجه ابن
الحسن المهدي امام موعد (عج) تحويل دهند. کشته های آنان شهیدند.
آگاه باشد اگر من (حضرت امام باقر (ع)) آن زمان را درک کنم خود
را برای صاحب این امر نگه می داشتم.^۱

۶۰- شیخ مفید در کتاب ارشاد از مسعوده ابن صداقه روایت کرده که وی
از امام صادق (ع) شنیده که می گفت: امیر المؤمنین در کوفه خطبه
خواندو در آن خدای تعالی را حمد و ثنا کرد. بعد از آن فرمود: من سید
پیرانم و در من سنتی است از ایوب. به زودی خدای تعالی اهل مرا برای من
جمع می کند، چنانکه برای یعقوب جمع نمود و این در وقتی می شود که

۱۰۷ / انقلاب اسلامی در قرآن و حدیث

او ضایع زمان متغیر می باشد و شما می گویید مرده است یا هلاک گردیده. آگاه شوید و پیش از آن حالت، صبر را شعار خود سازید. با گناه و تقصیر به طرف خدا برقید. به درستی که پاکی خودتان را از دست دادید و چراغهای خود را خاموش کردید و در هدایت خود تقلید کسی کردید که بر نفس خود و نفس شما مالک نیست. به خدا سوگند که طالب و مطلوب هر دو ضعیفند. اگر در امر خود کوتاهی نکنید و در زمان یازی رساندن به پیامبر (ص)، در خصوص حق، یکدیگر را تنها نگذارید و از سست کردن باطل سنتی نکنید، کسانیکه در شجاعت و دلیری مثل شما نیستند بر شما دلیر نمی شوندو هیچ قومی بر شما غالب نمی شود و اطاعت خدا را نمی شکند و طاعت را از اهل آن زایل نمی کند. در آن زمان متغير و گمراه می شوید چنانکه بنی اسرائیل در عهد موسی گمراه شدند. به راستی می گویم دو برابر گمراهی بنی اسرائیل بعد از من گمراه می شوید. هر گاه که از سلطان شجره ملعونه که در قرآن مذکور شده سیراب شوید، اتفاق می کنید بر کسی که به گمراهی دعوت می کند و دعوت باطل را اجابت می کنید و عهد و پیمان داعی حق را می شکنید و از کسی که اهل جهاد است قطع الفت می کنید و با کسانیکه از مجاهده و محاربه دورند موافق است می نمایید و اگر آن چیزی که در دست سلاطین جباره است از ایشان زایل شود آن وقت اجر و جزا به خالص شدن نزدیک است و پرده ها برداشته می شود و مدت می گذرد و وعده نزدیک می گردد و ستاره شما از سمت مشرق طلوع می کند و قمر شما در حالت بدريت برای شما

۱۰۸ / بو ساحل انتظار

روشن می گردد وقتی که این امر ظاهر گردید توبه بکنید و معصیت را از خود دور نمایید و بدانید که اگر از کسی که از مشرق طلوع می کند اطاعت کنید. شما را در طریق رسول خدا (ص) به راه خواهد برد. آن وقت کری و کوری خود را مداوا خواهید نمود و از زحمت طلب و بسیراهگی فارغ خواهید شد و از خدا دور نمی شود مگر کسی که از رحمت ابا و از عصمت مفارقت نماید.^۱

مشنوي خورشيد

اماومت

۱۱۱ / مثنوی خورشید امامت

این مثنوی را در ثنا حضرتش به ترتیب حروف الفبا سرودم تا یاد
او را جلوه گر قلوب عاشقانش گردانم:

ا ای امامی که پس پرده غیبت هستی
ای چه خورشید جهان دادرس امت هستی^۱

ب بود آیا که شود روز نجات امت
بو در رکن و مقام باشیم ترا در خدمت^۲

ت تو نور حقی و نور خدا در همه جا
تو ولی هستی و مولی به ولايت دل ما^۳

ث ثابت است حب امامت به دل هر مؤمن
ثبت در روز اذل شد از فربی ایمن^۴

ج جور و ستم و ظلم جهان را بگرفت
جور در روی زمین پرشد و عالم بگرفت^۵

ح حال رنجور مرا هست نجاتی بنما
حال ضعف مرا هست حیاتی بنما^۶

۱- ويستضيفون بئور ولايته في غيته كانتفاع الناس بالشمس ... بحار الانوار ج ۵۲ ص ۹۳

۲- يباع بين الركن والمقام الملاحم و الفتن ص ۵۱

۳- وقد وصل الله طاعه ولی امره بطاعه رسوله اصول کافی ج ۲ ص ۴۷

۴- المؤمنون من طينه الانبياء ... اصول کافی احادیث طینت ص ۳۵ شرح احادیث طینت
آقا جمال خوانساری

۵- تكون فته و بيدها فته ... الحاوی للفتاوى ج ۲ ص ۱۳۶

۶- أنا غير مهملين لمراجعتكم احتجاج طبرسى ص ۴۹۷

خ خودت منتظری منتظرین چشم به راه
 خالقا تو بنما حجت ما را بر ما^۱
 د در زمان غیبت شاهها ز پنهانی تو
 دوستانت در همند و دشمنان غافل ز تو^۲
 ذ ذوق دیدار تو را لحظه که بر سر داریم
 ذوق و شوق تو همین بس که چه سرور داریم^۳
 د رسیم آیا که بینیم قیامت بر پاست
 رهنما قائم و عدلش چه سراسر بر پاست^۴
 ذ زور و بازوی به جانیست که هر فردی است
 زور اصحاب قائم چهل مردی است^۵
 س سرم را می‌زند اگر مقصو باشم
 سهل و آسان یا عمل باشد و شاکر باشم^۶
 ش شکی نبود شیعه اثنی عشری
 شاکر و زاهد و عادل بود و با خبری^۷

۱- فانتظروا انى معكم من المنتظرین اعراف ۷۱

۲- اللهم انتقم من اعدائى بحار ج ۵۲ ص ۳۰

۳- انا خاتم الاوصياء بحار ج ۵۲ ص ۳۰

۴- طوبى لمن ادرك قائم اهل بيته ... غیبت شیخ طوسی ص ۲۷۵

۵- اعطى الرجل قوه اربعين رجلا ... بحار ج ۵۲ ص ۳۷۲

۶- و من لم يسلم ضرب عنقه ... عن الحججه العياشي باستناد عن ابن بکير

۷- فان الشك في امر الله عز وجل كفر ... ينابيع الموده عن سعيد بن جبير

۱۱۳ / مثنوی خورشید امامت

ص صبری بده ای خالق حی و قیوم
صابرین صبر کنند ظفر یقین و معلوم^۱

ض ضربت بن ظالمان بروپیکر آل رسول
ضربتی وارد بدای واقع که تأخیر شد ظهور^۲

ط طالب قائم به خدمت توانگر باشد
طلب خون شهیدان و به سنگر باشد^۳

ظ ظهورش بر ما شیعه اثنی عشری
ظفر است و کرم و لطف و عنایت داری^۴

ع عالمی شاهها که هر کس عادل است یا ظالم است
عدل حق بر پاشود کار تماماً مشکل است^۵

غ غیبت کبری تو بر امتحان آمد بشر
غافلان در خواب غفلت شیعیان متظر^۶

ف فرقه ناجیه یک فرقه بود خواهانند
فرقه ها لکه هفتاد و دو گمراهانند^۷

۱- اما ان الصابرین فی غیبه علی الاذى و التکذیب ... کفایه الاثر از عبدالرحمن بن ثابت

۲- زعمت الظلمة ان حجه الله داخله ... کمال الدین ص ۴۳۰

۳- لیعدن احد کم لخروج القائم ولو سهما ... غیبت نعمانی ص ۱۷۳

۴- انا خاتم الاوصياء و بی يدفع الله البلاء عن اهلى و شیعی ... بحار ج ۵۲ ص ۳۰

۵- فما يحبسنا عنهم الا ما يتصل بنا مما نكرهه ولا نثره منهم ... بحار ج ۵۳ ص ۱۷۷

۶- من مات منكم على هذا الامر متظرا" کان کمن فی فسطاط القائم ... کمال الدین ج ۲ ص

ق قول احمد بود و صدق رسول الله است
 قائم آل محمد (عج) نظرش با ما است^۱
 ک کافران را نبود بهره اشان امیدی
 که در این دار جهان شاهدشان را دیدی^۲
 ل لطفی بر ما کن که ولی عصری
 لحظه بر لحظه فتد شاهها عطا و نصی^۳

م ما که داریم چنین شاه ولایت مهدی
 مخوریم غم که نزدیک ظهورش قحطی^۴
 ن نعمت عقل به هر کس که دهی هشیار است
 نشود منحرف و رذل خدا قهار است^۵
 و واردین ورد زبانشان دعای غریقی
 واسطه است این دعا منما در آن دریغی^۶

۱- ...انا غير مهملين لمرااعاتكم ... امام مهدی بحار ج ۵۳ ص ۱۷۵

۲- ...من كذب بالمهدي فقد كفر ... قال رسول الله بنابيع الموده

۳- و ها نحن منتظرین الفرج ... يوم الخلاص

۴- ان العذاب الادنى هو القحط ... يوم الخلاص ج ۲ خ ۸۲۵

۵- ... يكون رحمه على المؤمنين وعذابا على الكافرين ... يوم الخلاص ج ۲ ص ۸۰

۶- يا الله يا رحمن يا رحيم يا مقلب القلوب ثبت قلبی على دینک ... مفاتیح الجنان حاج شیخ

۱۱۰ / مثنوی خورشید امامت

هوسمان هست که با عترت طه باشیم
هم به ظاهر شدن شاه به دنیا باشیم^۱
لا لایق درک حضورش نشود هر ملت
به وصالش نرسد جز زره سخیت^۲
یا ربا! ما قسمت والله به آن یکتایی
یاری ما را بکن بر منکرین بنمایی^۳
بود خمینی رهبر ما رهبر مستضعفان
نهضتش باادا مدام تا نهضت صاحب زمان^۴
آل جعفر بود رهبر بو جمیع مسلمین
پوچمش کن متصل بو پوچم سلطان دین^۵
ضامن پوچم بود سید علی از خامنه
از خدا خواهیم که خاص الخاصل باشد بر همه^۶
سیدی هست از خراسان در روایت آمد
رایتش را می کند تسليم مهدی فاطمه^۷

-
- ۱- من سران یکون من اصحاب القائم فلیتظر ... غیت نعمانی باب ۱۱ حدیث ۱۶
 - ۲- اصبروا على اداء الفرائض ... منتخب الاثر فصل ۱۰ باب ۵ حدیث هشتم
 - ۳- اللهم اعل الحق واستنقذ الخلق و امنن علينا بالنجاه ... بحار ج ۱۰۱ ص ۳۱۱
 - ۴- انتظروا الفرج فلا تيأسوا من روح الله ... بحار ج ۵۲ ص ۱۲۲
 - ۵- ان قبل رایاتنا رایه لآل جعفر ... بحار ج ۵۲ ص ۲۴۶
 - ۶- منظور، ۳۱۳ نفر اصحاب خاص امام زمان (عج) می باشند.
 - ۷- حتى يخرج عليهم الخراسانی ... بحار ج ۵۲ ص ۲۳۲
 - ۸- الهم اغفر لى كل ذنب اذنته ... دعای کامل

۱۱۶ / بر ساحل انتظار

این ذیح رو سیاه غرق گناه و معصیت
کش قلم بر جرم او خالق رحیمی ای احمد^۱
کن شفیع روز محشر هم محمد هم علی
فاطمه بعدها حسن بعداً حسینم تا ولی^۲
ما به فضل تو نظر داریم رب العالمین
 حاجت مارا روا کن در یسار و در یمین^۳

۱- و انا عبدك الضعيف الفضليل الحقير المسكين المستكين

۲- اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود ... «زيارة عاشوراء»

۳- يا دائم الفضل على البرية ... «دعائی شب جمعه»

«نمايه»

-۹۸-۹۷-۹۶-۸۷-۸۶-۸۳-۸۰-۷۸-۷۵	آرتور: ۲۵
۱۰۶-۱۰۵	آل جعفر(ع): ۱۱۵-۷۹
امام علی (ع): ۲۲-۵۱-۴۲-۴۳-۷۱	آل مرداس: ۷۹
-۹۸-۹۷-۹۵-۸۹-۸۸-۸۳-۷۰-۶۱	آوالون: ۲۵
۱۰۶-۱۰۴	ابراهیم: ۴۷-۱۷
امام کاظم(ع): ۴۳-۸۶-۶۷-۱۰۳	ابوبکر: ۱۰۴
امام هادی(ع): ۷۷	احتجاج: ۴۲-۴۱
امیرالمومنین (ع) ← امام علی (ع)	ارشاد: ۱۰۶
او دین: ۲۵	استانبول: ۷۰
اورشلیم: ۱۸	اسحق: ۲۵
اوستا: ۲۴	اسکاندیناوی: ۲۵
-۱۹: آناجیل / انجلیل (برنابا، متی ، مرقس)	اسلاو: ۲۴
۲۰	اسمعیل: ۲۵-۱۷
انگلستان: ۲۵	اشعیاء: ۱۹-۱۸
اهریمنان: ۲۳	اصول کافی: ۵۲-۴۴-۴۱
اهورامزدا: ۲۳	امام باقر(ع): ۶۸-۶۷-۶۵-۶۲-۶۳-۵۲-۰۲
ای پور: ۲۶	۱۰۶-۱۰۵-۱۰۴-۸۳-۷۶-۷۳-۷۲
ایزدان: ۲۳	امام تقی(ع): ۴۳
ایرانیان باستان: ۲۴	امام حسن(ع): ۱۱۶
ایستاده: ۲۱	امام حسن عسگری(ع): ۴۰-۴۳-۴۱
ایشتین: ۲۷	امام حسین(ع): ۱۱۶-۹۸-۹۰-۷۴
ایوب: ۱۰۶	امام رضا(ع): ۶۱-۴۳
باسک: ۲۰	امام سجاد(ع): ۷۸-۴۳
بحار: ۴۶-۴۴-۴۱	امام صادق(ع): ۴۰-۴۴-۴۳-۴۱-۴۰
بخت النصر: ۷۰	۰۸-۴۷-۵۱-۵۰
بدا: ۱۱۳	-۷۱-۷۰-۶۹-۶۸-۶۶-۶۵-۶۳-۶۲-۶۱

۱۱۸ / بو ساحل انتظار

حجاز / جزیره العرب: ۶۳-۹۰	برتراندراسل: ۲۷
حدائق الشیعه: ۴۵	برهمایان / برهم: ۲۲-۲۴-۲۵
حسام الدین هندی: ۱۰۵	بصره: ۹۰
حیفه: ۴۳	بني اسراییل: ۴۷-۱۰۷
حجی: ۱۹	بني امیه: ۷۶-۹۰
حرقیال: ۱۹	بني عباس: ۸۲
حیقوق: ۱۹	بني فاطمه: ۸۲
خامنه ای (آیت الله): ۱۱۵	بوریان بوردیهم: ۲۵
خاتم ← پیامبر اکرم (ص)	بو خص: ۲۵
خجسته: ۲۲	بهمن یشت: ۲۴
خراسان: ۷۶-۸۳-۱۱۵	بیت المقدس: ۷۰
خردشهر ایزد: ۲۲	پیدا: ۷۶
خف: ۹۰	پاتیکل: ۲۲
خط استوا: ۲۱	پشن: ۲۲
خمینی (امام) / روح الله: ۵۷-۵۸-۵۵-۸۱-۸۲-۱۱۵	پیامبر اسلام (ص): ۳۵-۴۰-۴۳-۴۶-۵۱ -
دابه / دابه الارض: ۸۶-۹۷	-۷۷-۷۸-۷۸-۷۸-۷۸-۰۰-۹۷
خورشید جهان: ۲۳	۱۱۶-۱۱۴-۱۰۸-۱۰۷-۱۰۵-۱۰۴
دادتک: ۲۲	ترک: ۷۲
داود: ۱۶-۱۸	تکریت: ۷۸
دجال: ۷۶-۸۶-۸۷-۹۰	تورات / عهد عتیق: ۱۶-۱۷-۱۹-۲۰
دمشق: ۷۸	جاماسب: ۲۳
دید: ۲۱	جاماسب نامه: ۲۳
دیلم: ۷۲	جبرئیل: ۶۳
رام: ۲۲	جزیره: ۷۸
راهنما: ۲۲	جمادی: ۹۵-۹۷
	چین / چینی: ۲۵

۱۱۹ / نمایه

شامیان:	۸۳-۷۶	رجب:	۹۷-۹۵-۸۲
شاه زمان:	۲۳	رسول اکرم (ص) ← پیامبر اسلام (ص)	
شعبان:	۸۲	رکن:	۱۱۱
شعیب بن صالح:	۷۸	رمضان:	۸۳-۷۶
شیخ مفید:	۱۰۶	رومی:	۷۰
شیطان/ابليس:	۸۶-۸۴-۷۵	ریک و دا:	-۲۱
صفنا:	۱۹	زیور:	۱۶
صیحه (آسمانی):	۹۸-۸۷-۷۶	زیر:	۱۰۴
طاغوت:	۸۱	زرتشت / زرتشیان:	۱۵-۲۲-۲۳-۲۴
طالقانی (سید محمود):	۵۴	زکریا:	۱۹
عبدالرحمن بن عوف:	۱۰۴	زند:	۲۳
عتبه بن اباسفیان:	۷۹	ژرمن:	۲۴
عرش:	۱۰۴-۸۷	ساره:	۴۷
عرفه:	۴۳	ساکون:	۲۵
علی بن ابیطالب ← امام علی (ع)		санسکریت:	۲۲
عمر:	۱۰۴	سفر پیدایش:	۱۷-۱۸
عوف سلمی:	۷۸	سفیانی:	۶۳-۶۵-۷۸-۷۴-۹۰-۸۲
عیسی (ع):	۸۶-۸۹	سفینه البحار:	۱۰۳-۵۸
غیبت نعمانی:	۵۲-۴۲-۴۰	سعد السعد:	۸۴
فاطمه زهرا (س):	۱۱۶-۸۹-۷۱	سلیمان:	۱۹
فرخنده:	۲۲	سرقند:	۷۸
قرآن: اکثر صفحات		سرویل اول / دوم:	۱۹
قطنه:	۷۰	سودان:	۲۱
قطب شمال:	۲۱	سیدابن طاووس:	۸۴
قم:	۱۰۳-۵۸-۵۷	سیستان:	۹۰
شبوهرگان:		شبوهرگان:	۲۲

۱۲۰/ بر ساحل انتظار

- کابل: ۲۴
کره زهره: ۳۲
کره ماه: ۳۳
کشن: ۲۱
کرالیوج (مارکو): ۲۴
کرشنا: ۲۵
کلدانیان: ۱۷
کمال الدین: ۴۰-۴۱
کنزااعمال: ۱۰۵
کوتزلکوتل: ۲۵
کیخسرو: ۲۴
گاتها: ۲۴
گرزاسیه: ۲۴
ماشیع: ۲۵
مانویه: ۲۲
مجموعه حکمت: ۰۰
محمد: ۲۲
محمد رضا پهلوی / شاه: ۸۲-۵۷
محمد: ۲۲
مدینه: ۶۳
مزامیر: ۱۶
مریم: ۶۱
مسیح / مسیحیان / نصاری: ۷۰-۲۰-۱۰-۱۰-۱۰-۲۰-۷۰
نصر / مصریان: ۲۵
مقام: ۱۱۱
منتاطا: ۲۲

«منابع»

- ۱- خورشید پنهان آقای مهدی پور
- ۲- امام مهدی (ع) شهید باقر صدر
- ۳- کنز الغنائم آیت ا... موسوی اصفهانی
- ۴- نورالابصار آیت ا... موسوی اصفهانی
- ۵- خورشید مغرب محمد رضا حکیمی
- ۶- مجموعه مقالات ج ۲ احیاء انتظار فرج حجت الاسلام موسوی کاشمری
- ۷- قرآن
- ۸- بحار الانوار ج ۱۰۱/۰۳/۰۲/۰۱
- ۹- الملحم والفتن
- ۱۰- اصول کافی
- ۱۱- شرح احادیث طینت آقا جمال
- ۱۲- الحاوی للفتاوى
- ۱۳- احتجاج طبرسی
- ۱۴- غیبت شیخ طوسی
- ۱۵- ینابیع الموده سعید شیر
- ۱۶- کمال الدنی

١٢٢ / بر ساحل انتظار

١٧- غيبة نعماني

١٨- يوم الخلاص ج ٢-١

١٩- مفاتيح الجنان

٢٠- منتخب الاثر

٢١- الزام الناصب

٢٢- عيون الاخبار

٢٣- ارشاد مفيد

٢٤- سفيته البحار

٢٥- كنز العمال

منتشر شد

نویسنده: محمد حاج محمدی

گذر از خامی

انتشارات فروع نور پژویی

منتشر می کند

نویسنده: محمد حاج محمدی

۱) صد پند مهنا

نویسنده: محمد حاج محمدی

۲) از دریا به دریا «چاپ دوم» نویسنده: محمد حاج محمدی

نویسنده: محمد حاج محمدی

۳) بر فراز ابر